د قاضيانو کِتاب

د يهوداه او شمعون قبيلو ادونىبزق بادشاه نيول

۱ (۱) د يشوَع د مرګ نه پس بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، ”زمونږ کومې قبيلې ورومبے لاړې شى چې په
کنعانيانو حمله وکړى؟“ (۲) مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”د يهوداه قبيله دې ورومبے لاړه شى. زۀ هغه مُلک د هغوئ په حواله
کوم.“ (۳) د يهوداه خلقو د شمعون قبيلې يعنې خپلو رشتهدارو ته ووئيل، ”مونږ سره هغه علاقې ته لاړ شئ چې مونږ له راکړے
شوې ده او مونږ به په شريکه د کنعانيانو سره جنګ وکړُو. بيا به مونږ ستاسو سره هغه علاقې ته لاړ شو کومه چې تاسو له
درکړے شوې ده.“ نو د شمعون قبيله (۴) او د يهوداه قبيله په شريکه جنګ له لاړل. مالِک خُدائ هغوئ له په کنعانيانو او
فرزيانو فتح ورکړه او هغوئ د بزق په ښار کښې لسو زرو سړو له شکست ورکړو. (۵) هغوئ ادونىبزق هلته موندلو او د هغۀ
سره يې جنګ وکړو. (۶) ادونىبزق وتښتېدو، خو هغوئ ورپسې وُو او وې نيولو او د لاسونو او پښو متې ګوتې يې ترې نه پرې
کړې. (۷) ادونىبزق ووئيل، ”اويا داسې بادشاهانو زما د دسترخوان نه پاتې شوې ټُکړې راټولې کړې دى چې د هغوئ د لاسونو
او د پښو غټې ګوتې پرې کړے شوې وې. اوس خُدائ پاک ما سره هم هغه شان وکړل لکه څنګه چې ما د هغوئ سره کړى
وُو.“ هغه يروشلم ته بوتلے شو، چرته چې هغه مړ شو.

د يهوداه قبيلې يروشلم او حبرون فتح کول

(۸) د يهوداه سړو په يروشلم حمله وکړه او قبضه يې کړو. هغوئ د دې خلق ووژل او په ښار يې اور ولګولو. (۹) د دې نه پس
هغوئ روان وُو چې کنعانيانو سره جنګ وکړى چې هغوئ د غرونو په مُلک، جنوبى اوچه برخه او لاندې علاقو کښې اوسېدل.
(۱۰) هغوئ د کنعانيانو خِلاف روان شول. کنعانيان د حبرون په ښار کښې اوسېدل، چې مخکښې دا د قِريَتاربع په نوم يادېدو
او هلته هغوئ د سيسى، اخيمان او تلمى ډلو له شکست ورکړو.

د عتنىاېل د دبير ښار فتح کول

(۱۱) د يهوداه سړى د هغه ځائ نه د دبير ښار طرف ته روان شول، چې په هغه وخت کښې د قِريَتسِفر په نوم يادېدو. (۱۲) په
هغوئ کښې د يو نوم کالب وو، کالب وفرمائيل، ”زۀ به خپله لور عکسه هغه سړى له ورکړم چې وادۀ يې کړى چې څوک
قِريَتسِفر قبضه کړى.“ (۱۳) هغه ښار عتنىاېل قبضه کړو، چې د کالب د کشر ورور قنز زوئ وو، نو کالب خپله لور عکسه
هغۀ ته وادۀ کړه. (۱۴) د وادۀ په ورځ عکسې عتنىاېل ته منت وکړو چې د هغې د پلار نه يو پټے وغواړى. هغه د خپل خر نه کوزه
شوه او کالب ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ څۀ غواړې؟“ (۱۵) هغې ورته ووئيل، ”زما سره يوه ښېګړه وکړه څکه چې تا ما له په
جنوبى برخه کښې زمکه راکړې ده، نو ما له د اوبو څۀ چينې هم راکړه.“ نو کالب هغې له بره او ښکته چينې ورکړې.

د يهوداه او بنيامين قبيلو فتح

(۱۶) د موسىٰ د سخر اولاد قينيان د کجورو د ونو ښار يريحو نه د يهوداه خلقو سره روان وُو، د يهوداه صحرا ته داخل شول.
هغوئ په جنوب کښې د عراد د ښار سره نزدې، خلقو سره اوسېدل. (۱۷) د يهوداه خلق د شمعون خلقو سره لاړل او هغوئ په
شريکه کنعانيانو له شکست ورکړو، کنعانيان د صِفت په ښار کښې اوسېدل. هغوئ په پوره توګه ښار تباه کړو او حُرمه نوم يې
پرې کېښودو. (۱۸) د يهوداه سړو غزه، اسقلون او عقرون، دا ټول ښارونه او د دې علاقې هم قبضه کړې. (۱۹) مالِک خُدائ د
يهوداه د خلقو مل وو. هغوئ د غرونو مُلک قبضه کړو، خو هغوئ د دې جوګه نۀ وُو چې د ميدانونو نه خلق وشړى، څکه چې د
هغوئ سره د اوسپنې ګاډى وې. (۲۰) لکه څنګه چې موسىٰ حُکم کړے وو، حبرون کالب ته ورکړے شو، کالب د عناق د اولاد
درې قبيلې د هغه ښار نه شړلې وې. (۲۱) خو د بنيامين د قبيلې خلقو هغه يبوسيان ونۀ شړلے شول چې په يروشلم کښې

اوسېدل او هم د هغه وخت نه يبوسيان هلته د بنيامين د خلقو سره اوسيږی.

د اِفرائيم او منسى قبيلو بيت‌ايل قبضه کول

۲۲-۲۳ د اِفرائيم او منسى قبيلې لاړې چې په بيت‌ايل ښار باندې حمله وکړی په هغه وخت کښې د دې لوز نوم وو. مالِک خُدائ د هغوئ مدد وکړو. هغوئ هغه ښار ته جاسوسان ولېږل، ۲۴ هغوئ يو سړے وليدو چې د ښار نه راووتلو نو هغهٔ ته يې ووئيل، "ښار ته د ننوتلو لار مونږ ته وښايه او موںږ به تا سره ښهٔ سلوک وکړُو." ۲۵ نو هغهٔ ورته لار وښودله او د اِفرائيم او منسى خلقو په ښار کښې هر يو کس ووژلو او صِرف دا سړے او د هغهٔ کورنۍ يې پرېښوده. ۲۶ وروستو دا سړے د حِتيانو مُلک ته لاړو، هلته يې يو ښار جوړ کړو او په دې باندې يې لوز نوم کېښودو، تر اوسه پورې يې هم دغه نوم دے.

هغه خلق کوم چې بنى اِسرائيلو ونهٔ شړل

۲۷ د منسى قبيلې هغه خلق ونهٔ شړل چې کوم د بيت‌شان، تعنک، دور، ابليعام، مِجدو او په گېرچاپېره کلو کښې اوسېدل، او کنعانيان هم هلته دېره وُو. ۲۸ کله چې بنى اِسرائيليان طاقتور شول، نو هغوئ کنعانيان دې ته مجبور کړل چې د هغوئ دپاره کار کوی، خو بيا يې هم هغوئ ټول ونهٔ شړل. ۲۹ د اِفرائيم قبيلې هغه کنعانيان ونهٔ شړل چې د جزر په ښار کښې اوسېدل، نو کنعانيان هم هلته د هغوئ سره اوسېدل. ۳۰ د زبولون قبيلې هغه خلق ونهٔ شړل کوم چې د قِطرون او نهلال په ښارونو کښې اوسېدل، نو کنعانيان هم هلته د هغوئ سره اوسېدل او دې ته مجبور وُو چې د هغوئ دپاره کار کوی. ۳۱ د آشر قبيلې هغه خلق ونهٔ شړل کوم چې د عکو، صيدا، احلاب، اکزيب، حلبه، افيق، رِحوب په ښارونو کښې اوسېدل. ۳۲ د آشر قبيلې خلق د هغه ځائ د کنعانيانو سره اوسېدل، ځکه چې هغوئ کنعانيان ونهٔ شړل. ۳۳ د نفتالى قبيلې هغه خلق ونهٔ شړل کوم چې د بيت‌شمس او بيت‌عنات په ښارونو کښې اوسېدل. د نفتالى خلق د هغه ځائ د کنعانيانو سره اوسېدل، خو هغوئ يې دې ته مجبور کړل چې د هغوئ دپاره کار کوی. ۳۴ اموريانو د دان قبيلې خلق مجبور کړل چې د غرونو مُلک ته لاړ شى او هغوئ يې دې ته نهٔ پرېښودل چې لاندې مېدان ته لاړ شى. ۳۵ اموريان په ايالون، سعلبيم، او د حِرس په غرهٔ کښې دېره وُو، خو د اِفرائيم او منسى قبيلې طاقتورې شوې او د هغوئ نه يې په زور کار اخستو. ۳۶ د اموريانو د حد پوله د لړم درې نه واخله تر سلع پورې او د دې نه اخوا هم وه.

په بوکيم کښې د مالِک خُدائ فرښته

۲ ۱ د مالِک خُدائ فرښته د جِلجال نه بوکيم ته لاړه او بنى اِسرائيلو ته يې وفرمائيل، "ما تاسو د مِصر نه راوويستلئ او هغه مُلک ته مې راوستلئ چې ستاسو د پلار نيکهٔ سره ما د هغې وعده کړې ده. ما وفرمائيل زهٔ به هيڅکله ستاسو سره خپل لوظ مات نهٔ کړم. ۲ تاسو چې د هغه خلقو سره هيڅ لوظ ونهٔ کړئ کوم چې په دې مُلک کښې اوسيږی بلکې د هغوئ د قربانۍ ځايونه راوغورزوئ. خو تاسو زما د حُکم نافرمانى کړې ده. تاسو داسې ولې کړی دی؟ ۳ اوس زهٔ تاسو ته وايم چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زهٔ به دا خلق نهٔ شړم. هغوئ به ستاسو دشمنان شى او د هغوئ معبودان به ستاسو دپاره يو دام جوړ شى."
۴ کله چې د مالِک خُدائ فرښتې دا خبرې بنى اِسرائيلو ته وکړې نو ټول قوم په چغو چغو وژړل، ۵ نو ځکه په هغه ځائ يې بوکيم نوم کېښودو چې مطلب يې ژړا دے او هلته هغوئ مالِک خُدائ ته قربانۍ پېش کړې.

د يشوَع مرگ

۶ يشوَع چې کله بنى اِسرائيل رُخصت کړل، نو هره يوه قبيله لاړله چې د هغه مُلک خپله خپله برخه ونيسى. ۷ تر کومې پورې چې يشوَع ژوندے وو، نو بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِدمت کولو او د هغهٔ د مرگ نه پس چې تر کومې پورې هغه مشران ژوندى وُو چې هغوئ په خپله هغه ټول لوئ کارونه ليدلى وُو چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو دپاره کړی وُو، نو هغوئ هم

هغه شان کول. ﴿٨﴾ د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے د نون زوئ يشوَع د يو سل او لسو کالو په عُمر کښې مړ شو. ﴿٩﴾ هغه په
خپله زمکه کښې ښخ کړے شو، هغه ځائ د جعس په شمالی طرف د اِفرائيم غرونو په مُلک تمنت‌حِرس کښې وو. ﴿١٠﴾ هغه ټول
نسل هم مړ شو او وروستو نسل مالِک خُدائ او هغه څۀ هېر کړل چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو دپاره کړی وُو.

د بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ عبادت بس کول

﴿١١﴾ نو بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د بعل د بُتانو عبادت يې شروع کړو. ﴿١٢﴾ هغوئ د مالِک خُدائ عبادت
پرېښودو، کوم چې د هغوئ د پلار نيکۀ خُدائ پاک وو، هغه خُدائ پاک چې هغوئ يې د مِصر د مُلک نه راويستلی وُو او هغوئ
د نورو معبودانو عبادت شروع کړو، د هغه خلقو د معبودانو چې د هغوئ په خواوشا کښې اوسېدل، هغوئ ورته سجدې وکړې
او مالِک خُدائ يې په غصه کړو. ﴿١٣﴾ هغوئ د مالِک خُدائ عبادت پرېښودو او د بعل او عستارات خِدمت يې شروع کړو. ﴿١٤﴾
نو مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو ته سخت غصه شو او هغوئ يې ډاکوانو ته حواله کړل او ډاکوانو هغوئ لوټ کړل. هغۀ په هغوئ
باندې ټول د خوا او شا دشمنان غالِب کړل، نو هغوئ نور د دې جوګه نۀ وُو چې خپلو دشمنانو ته ټينګ شی. ﴿١٥﴾ هر ځل چې
هغوئ جنګ له تلل، نو مالِک خُدائ به د هغوئ خِلاف وو او هغوئ به يې د شکست سره مخ کول، لکه څنګه چې هغۀ فرمائيلی
وُو چې هغه به هم داسې وی. هغوئ په سخت کړاؤ کښې راګېر وُو. ﴿١٦﴾ بيا مالِک خُدائ په بنی اِسرائيلو باندې قاضيان مقرر
کړل او دې قاضيانو د ډاکوانو نه خلاص کړل. ﴿١٧﴾ خو بنی اِسرائيلو خپلو قاضيانو ته غوږ ونۀ نيولو. بنی اِسرائيلو د مالِک
خُدائ سره بې‌غېرتی وکړه او د نورو معبودانو عبادت يې وکړو. هغوئ زر د هغې لارې نه واوړېدل چې په کومه د هغوئ پلار نيکۀ
روان وُو، چې هغوئ په فرمانبرداری سره د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق روان وُو. ﴿١٨﴾ کله هم چې مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو
له يو قاضی ورکړو، نو مالِک خُدائ به د هغه قاضی مل وو او خلق به يې د خپلو دشمنانو نه بچ کول چې تر کومې به هغه
قاضی ژوندے وو. نو مالِک خُدائ به په هغوئ رحم کولو ځکه هغوئ د خپلو تکليفونو او مصيبتونو لاندې فرياد کولو. ﴿١٩﴾ خو
چې کله به قاضی مړ شو، نو خلق به هم هغه ناولو کارونو ته وروګرځېدل او د مخکښنی نسل نه به يې بدتر عمل کولو. هغوئ به
د نورو معبودانو خِدمت او عبادت کولو او د خپلو بدو عملونو او خپلو ضدی طريقو پرېښودو نه به يې اِنکار کولو. ﴿٢٠﴾ نو
مالِک خُدائ به بنی اِسرائيلو ته سخت په قهر شو او ويې فرمائيل، ”دې نسل هغه لوظ مات کړے دے چې ما يې د دوئ پلار
نيکۀ له د پوره کولو حُکم ورکړے وو. ځکه چې دوئ زما نافرمانی کړې ده، ﴿٢١﴾ د يشوَع د مرګ په وخت چې په هغه مُلک
کښې کوم قومونه پاتې وُو نو زۀ به هغوئ نور نۀ شړم. ﴿٢٢﴾ زۀ به هغوئ د دې دپاره استعمال کړم چې دا معلومه کړم چې دا بنی
اِسرائيليان د خپل پلار نيکۀ په شان زما په لاره روان دی او کۀ نه.“ ﴿٢٣﴾ نو مالِک خُدائ هغه قومونه پرېښودل چې په هغه مُلک
کښې پاتې شی، هغۀ نۀ يشوَع له په هغوئ باندې فتح ورکړه او نۀ يې د يشوَع د مرګ نه پس زر هغوئ وشړل.

په هغه مُلک کښې پاتې شوی قومونه

٣ ﴿١﴾ بيا مالِک خُدائ څۀ قومونه په هغه مُلک کښې د دې دپاره پرېښودل چې هغه بنی اِسرائيليان وآزمائی چې کوم د کنعان
په جنګونو کښې شامل نۀ وُو. ﴿٢﴾ هغۀ داسې د دې دپاره وکړل چې د بنی اِسرائيلو هر يو نسل ته د جنګ چل وښائی، خصوصاً
هغوئ ته چې کومو مخکښې هيڅکله هم جنګ نۀ دے کړے. ﴿٣﴾ په هغه مُلک کښې پينځۀ فلستی ښارونه پاتې شول، ټول
کنعانيان، صيدانيان او حِويان چې د بعل حرمون غر نه واخله د حمات درې پورې د لبنان په غرونو کښې اوسېدل. ﴿٤﴾ هغوئ
د بنی اِسرائيلو دپاره يو آزمېښت وو، چې دا معلومه شی چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذريعه بنی اِسرائيلو له کوم حُکمونه
ورکړی وُو چې په هغې باندې عمل کوی او کۀ نه. ﴿٥﴾ نو داسې بنی اِسرائيل د کنعانيانو، حِتيانو، اموريانو، فرزيانو، حِويانو او
يبوسيانو سره اوسېدل. ﴿٦﴾ هغوئ د دوئ لوڼه وادۀ کړې او خپلې لوڼه يې د هغوئ زامنو له ورکړې او د هغوئ د معبودانو
عبادت يې وکړو.

عتنی‌اېل

۷ بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ خِلاف گناه وکړه، خپل خُدائ پاک یې هېر کړو او د بعل او اشیرې د بُتانو عبادت یې وکړو.
۸ نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته په قهر شو او د مسوپتامیه بادشاه کوشن رِسعتیم ته یې حواله کړل او اتهٔ کاله یې په هغوئ حکومت وکړو. ۹ بیا بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته فریاد وکړو او مالِک خُدائ د هغوئ د بچ کولو دپاره یو خلاصونکے وروليږلو. دا عتنی‌اېل وو چې د کالب د کشر ورور قنز زوئ وو. ۱۰ د مالِک خُدائ روح په هغهٔ نازل شو او هغه د بنی اِسرائیلو قاضی شو. عتنی‌اېل جنګ له لاړو او مالِک خُدائ هغهٔ له د مسوپتامیه په بادشاه باندې فتح ورکړه. ۱۱ څلوېښت کاله په هغه مُلک کښې امن وو او بیا د قنز زوئ عتنی‌اېل مړ شو.

اهُود

۱۲ بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ خِلاف بیا ګناه وکړه، نو د دې په وجه مالِک خُدائ د موآب بادشاه عجلون د بنی اِسرائیلو نه طاقتور کړو. ۱۳ عجلون عمونیان او عمالیقیان د ځان سره ملګری کړل، هغوئ بنی اِسرائیلو له شکست ورکړو او د کجورو ښار یریحو یې قبضه کړو. ۱۴ بنی اِسرائیلیان اتلس کاله د عجلون بادشاه د اختیار د لاندې ؤو. ۱۵ بیا بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته فریاد وکړو او مالِک خُدائ د هغوئ د بچ کولو دپاره یو خلاصونکے وروليږلو. د هغهٔ نوم اهُود وو، هغه د بنیامین د قبیلې د جیرا زوئ وو او هغه ګس متے وو. بنی اِسرائیلو اهُود د موآب بادشاه عجلون ته د محصُول سره وروليږلو. ۱۶ اهُود یوه دوه مخیزه تُوره جوړه کړې وه چې تقریباً اتلس اِنچې اوږده وه. هغهٔ دا د خپلو جامو لاندې د ښی ښې سپینې پورې تړلې وه.
۱۷ بیا هغهٔ محصُول عجلون له یوړو، څوک چې ډېر څورب سړے وو. ۱۸ کله چې اهُود هغهٔ له محصُول ورکړو، چې کومو سړو دا راوړے وو نو هغوئ یې رُخصت کړل. ۱۹ خو چې کله اهُود د کاڼو بُتانو ته ورسېدو چې جِلجال ته نزدې وو، نو عجلون ته راواپس شو او ورته یې ووئیل، "بادشاه سلامت، زما سره ستا دپاره یو د راز خبره ده." نو بادشاه ورته ووئیل، "اوس خبره مهٔ کوه." او د هغهٔ ټول نوکران د هغهٔ د حضور نه لاړل. ۲۰ بیا چې کله بادشاه په چت باندې په خپله یخه کوټه کښې ناست وو، اهُود هغهٔ له ورَغلو او ورته یې ووئیل، "زما سره ستا دپاره د خُدائ پاک نه یو پېغام دے." نو بادشاه د تخت نه پاڅېدو. ۲۱ اهُود د خپل ګس لاس سره د ښی طرف نه تُوره راوویسته او د بادشاه په خېټه کښې یې ننه ویستله. ۲۲ تُوره دومره ډُوبه لاړه چې د دې لاسکے په وازګه باندې پټ شو. اهُود تُوره د بادشاه د خېټې نه راونهٔ ویستله او د بادشاه کولمو نه ګند راووتلو. ۲۳ بیا اهُود برنډې ته ووتلو، هغهٔ پسې یې دروازې بندې کړې او تالې یې ولګولې، ۲۴ او ترې نه لاړو. نوکران راغلل او وې لیدل چې دروازې تاله وې، هغوئ صِرف دا خیال کولو چې بادشاه دننه دے او متیازې کوی. ۲۵ هغوئ تر څهٔ وخته پورې انتظار وکړو، خو چې هغهٔ بیا هم دروازه کولاو نهٔ کړه، نو هغوئ چابی واخستله او دا یې کولاو کړه. او د هغوئ نېک دننه په فرش باندې مړ پروت وو. ۲۶ په کوم وخت چې هغوئ اِنتظار کولو نو اهُود وتښتېدو، هغه د کاڼو بُتانو نه تېر شو او سعیرت ته وتښتېدو. ۲۷ کله چې هغه د غرونو مُلک اِفرائیم ته ورسېدو، نو هغهٔ بیګل وغږولو چې بنی اِسرائیلیان د جنګ دپاره راغونډ کړی، بیا یې هغوئ د غر نه لاندې بوتلل. ۲۸ هغهٔ ورته ووئیل، "په ما پسې راځئ. مالِک خُدائ تاسو له په خپلو دشمنانو یعنې موآبیانو باندې فتح درکړې ده." نو هغوئ په اهُود پسې لاندې لاړل او هغه ځائ یې قبضه کړو چې په کوم ځائ کښې به موآبیان د اُردن سیند نه پورې وتل، هغوئ هیڅوا له هم د پورې وتلو اجازت ورنهٔ کړو. ۲۹ هغوئ په هغه ورځ باندې تقریباً لس زره ښهٔ، تکړه موآبیان فوجیان ووژل، یو هم ونهٔ تښتېدلو. ۳۰ په هغه ورځ بنی اِسرائیلو موآبیانو له شکست ورکړو او اتیا کاله په هغه مُلک کښې امن وو.

شمجر

۳۱ وریسې مشر د عنات زوئ شمجر وو. هغهٔ شپږ سوه فلستیان په تېرهٔ لښته باندې ووژل او بنی اِسرائیلیان یې هم بچ کړل.

دبوره او برق

۴ (۱) د اهُود د مرګ نه پس، بنی اِسرائيلو بيا د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه. (۲) نو مالِک خُدائ هغوئ يو کنعانی بادشاه يابين ته حواله کړل، چا چې د حصور په ښار کښې بادشاهی کوله. د هغهٔ د لښکر مشر سِسيرا وو، کوم چې په حروست هګوئيم کښې اوسېدو. (۳) د يابين نهٔ سوه د اوسپنې ګاډئ وې او هغهٔ د ظلم زياتی سره شل کاله په بنی اِسرائيلو حکومت وکړو. بيا بنی اِسرائيلو د مدد دپاره مالِک خُدائ ته فرياد وکړو. (۴) نو د لفيدوت ښځه، دبوره يوه پېغمبره وه او په هغه وخت کښې هغې د يو قاضی په توګه د بنی اِسرائيلو خِدمت کولو. (۵) هغه به د اِفرائيم غرونو په مُلک کښې د راما او بيتايل په مينځ کښې د کجورې يوې خاص ونې لاندې کښېناسته او بنی اِسرائيل به هلته د فېصلو کولو دپاره ورتلل. (۶) يوه ورځ هغې په نفتالی کښې د قادِس ښار د ابی‌نوعم زوئ برق راوغوښتلو او ورته يې وفرمائيل، "مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک تا له دا حُکم درکړے دے چې د نفتالی او زبولون قبيلو نه لس زره سړی روان کړه او د تبور غر ته يې بوځه. (۷) زهٔ به د يابين د لښکر مشر سِسيرا وغولوم چې د قيسون سيند سره ستا خِلاف جنګ وکړی. د هغهٔ سره به خپلې ګاډئ او فوجيان وی، خو زهٔ به تا له په هغهٔ باندې فتح درکړم." (۸) برق جواب ورکړو، "کهٔ تهٔ ما سره ځې نو زهٔ به لاړ شم، خو کهٔ تهٔ راسره نهٔ ځې، نو بيا زهٔ هم نهٔ ځم." (۹) هغې جواب ورکړو، "ټيک ده، زهٔ به تا سره لاړه شم، خو په دې منصوبه کښې به تا ته عزت نهٔ ملاوېږی، ځکه چې مالِک خُدائ به سِسيرا يوې ښځې ته حواله کړی." نو دبوره د برق سره قادِس ته روانه شوه. (۱۰) برق د زبولون او نفتالی قبيلې قادِس ته راوغوښتلې او لس زره سړی په هغهٔ پسې روان ؤو. دبوره د هغهٔ سره لاړه. (۱۱) په دې دوران کښې قينی حِبر په ضعننيم کښې د څېرئ ونې سره نزدې د قادِس سره خپله خېمه لګولې وه. هغه د نورو قينيانو نه لرې تلے وو، چې هغوئ د موسیٰ د اوخی حوباب اولاد وو. (۱۲) کله چې سِسيرا خبر شو چې برق د تبور غرونو ته ختلے دے، (۱۳) نو هغهٔ خپلې نهٔ سوه د اوسپنې ګاډئ او ټول سړی راوغوښتل او هغوئ يې د حروست هګوئيم نه د قيسون سيند ته ولېږل. (۱۴) دبورې برق ته ووئيل، "لاړ شه. مالِک خُدائ به ستا لاربښودنه کوی، نن هغهٔ تا له په سِسيرا باندې فتح درکړې ده." نو برق د خپلو لسو زرو سړو سره د تبور غر نه راکوز شو. (۱۵) کله چې برق او د هغهٔ لښکر حمله وکړه، نو مالِک خُدائ سِسيرا د خپلو ټولو جنګی ګاډو او سړو سره په وارخطايی آخته کړل. سِسيرا د خپلې ګاډئ نه راټوپ کړل او پېدل وتښتېدو. (۱۶) برق تر حروست هګوئيم پورې په ګاډو او لښکر پسې وو او د سِسيرا ټول لښکر ووژلے شو. يو سړے هم پاتې نهٔ شو. (۱۷) سِسيرا د قينی حِبر ښځې ياعيل خېمې ته وتښتېدو، ځکه چې د حصور بادشاه يابين د حِبر د خاندان سره د امن تړون وو. (۱۸) ياعيل د سِسيرا سره مِلاوېدو دپاره راووتله او ورته يې ووئيل، "صاحِبه، دننه راشه، زما خېمې ته دننه راشه. مهٔ يرېږه." نو هغه دننه راغلو او هغه يې په بستره کښې پټ کړو. (۱۹) هغهٔ هغې ته ووئيل، "زهٔ تږے يم، ما له لږې اوبهٔ راکړه." نو هغې د پيو مشکيزه کولاو کړه، پئ يې په هغهٔ وڅښل او بيا يې پټ کړو. (۲۰) بيا هغهٔ ورته ووئيل، "د خېمې د دروازې په خولهٔ کښې ودرېږه، چې څوک راځی او تپوس کوی چې دلته څوک شته، نو ورته وايه چې نشته." (۲۱) سِسيرا ډېر ستړے وو او په خوړ خوب اودهٔ شو. نو ياعيل ځتک او د خېمې موږے واخستلو، غلې شان هغهٔ له ورغله، هغې ورله موږے د تندی نه پورې غاړه وويستلو او موږے په زمکه کښې هم ښخ شو او هغه مړ شو. (۲۲) کله چې برق په سِسيرا پسې وو نو ياعيل مِلاوېدو دپاره ورووتله او ورته يې ووئيل، "دلته راشه. زهٔ به تا ته هغه سړے وښايم چې تهٔ يې ګورې." نو هغه د هغې سره دننه لاړو او سِسيرا هلته په زمکه مړ پروت وو چې په تندی کښې يې د خېمې موږے ټک وهلے شوے وو. (۲۳) په هغه ورځ خُدائ پاک بنی اِسرائيلو له په کنعانی بادشاه يابين باندې فتح ورکړه. (۲۴) بنی اِسرائيل په هغهٔ باندې دومره زورَور شول چې تباه يې کړو.

د دبوره او برق حمد

۵ (۱) په هغه ورځ دبورې او د ابی‌نوعم زوئ برق دا حمد ووئيلو، (۲) "د مالِک خُدائ ثناء دې وی. مشرانو د بنی اِسرائيلو لاربښودنه وکړه، او خلقو په خوشحالئ سره ځانونه پېش کړل. (۳) واورئ اے بادشاهانو، حکومت کوونکو غوږ ونيسئ. زهٔ به د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړم او ساز به وغږووم هغه مالِک خُدائ ته چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دے. (۴) مالِکه خُدايه، کله چې تهٔ د سعير د غرونو نه لاړې، کله چې تهٔ د ادوم د علاقې نه راووتلې، زمکه ولړزېدله او د آسمان نه باران ووربدلو. آو، اوبهٔ د

وریځو نه راتوې شوې. (۵) د سینا مالِک خُدائ په وړاندې غرونه ولړزېدل، د مالِک خُدائ په وړاندې چې د بنی اِسرائیلو خُدائ
پاک دے. (۶) د عنات زوئ شمجر په وخت کښې، د یاعیل په وخت کښې، قافلې په زمکه کښې نورې نۀ تلې، او مسافر په تاو
راتاو لارو باندې تلل. (۷) د بنی اِسرائیلو کلی پرېښودلے شول، او دا خالی پاتې شول تر دې پورې چې دبوره د بنی اِسرائیلو د
مور په شان راپېدا شوه. (۸) بیا په هغه مُلک کښې جنګ وو کله چې بنی اِسرائیلو نوی معبودان خوښ کړل. د بنی اِسرائیلو په
څلوېښتو زرو سړو کښې، داسې څوک نۀ وُو چې هغوئ ډال یا نېزه وړے وې. (۹) زما زړۀ د بنی اِسرائیلو د مشرانو سره تړلے
دے د هغه کسانو سره چې خپل ځانونه د جنګ دپاره پېش کول. د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی. (۱۰) وواییٔ تاسو چې په
سپینو خرونو باندې سورلی کوئ، او تاسو په ښو قالینونو باندې کښېنئ، او تاسو په لاره باندې پېدل مزل کوئ. (۱۱) د اوبو په
ګودرو کښې د سندرغاړو آواز واورئ. هغوئ د مالِک خُدائ فتحې بیانوی، چې د بنی اِسرائیلو فتحې دی. بیا د مالِک خُدائ خلق
د ښار د دروازو طرف ته روان شول. (۱۲) پاڅه، پاڅه. دبورې، پاڅه او یوه سندره ووایه، د ابی‌نوعم زویه برقه، پاڅه، خپل
قېدیان روان کړه. (۱۳) بیا پاتې شوی مشران راکوز شول، د مالِک خُدائ خلق د طاقتورو خِلاف راکوز شول. (۱۴) هغوئ د
اِفرائیم نه مېدان ته راغلل، د بنیامین په قبیله او د هغوئ په خلقو پسې. مشران د مکیر نه راکوز شول، او آفسران د زبولون نه.
(۱۵) د یساکار مشران د دبورې سره راغلل، یساکار او برق هم راغلل، او هغوئ په مېدان کښې په هغۀ پسې روان وُو. خو د
روبین قبیله شش او پنج کښې شوه، هغوئ دا فېصله ونۀ کړے شوه چې راشی. (۱۶) هغوئ ولې د ګډو سره وروستو پاتې شول؟
چې شپانو ته غوږ ونیسی چې رَمو ته آوازونه کوی؟ آو، د روبین قبیله شش او پنج کښې شوه، هغوئ دا فېصله ونۀ کړے شوه
چې راشی. (۱۷) د جاد قبیله د اُردن نمرخاتۀ طرف ته پاتې شوه، او د دان قبیله د سمندری جهازونو سره ولې پاتې شوه؟ د آشر
قبیله د سمندر په غاړه پاتې شوه، هغوئ د سمندر په غاړه پاتې شول. (۱۸) خو د زبولون او نفتالی خلقو خپل ژوند د جنګ مېدان
په خطره کښې واچولو. (۱۹) په تعنک کښې، د مِجدو نهر سره، بادشاهان راغلل او هغوئ جنګ وکړو، د کنعان بادشاهانو جنګ
وکړو، خو هغوئ سپین زر لوټ نۀ کړل. (۲۰) د آسمان نه ستورو جګړه کوله، څنګه چې هغوئ په آسمان کښې حرکت کولو،
ستورو د سِسیرا خِلاف جګړه وکړه. (۲۱) په قیسون کښې یو سېلاب هغوئ یوړل د قیسون تېز دریاب هغوئ په مخه کړل. زۀ به
روان شم او د طاقت سره به روان یم. (۲۲) بیا آسونه په منډه راغلل، او د خپلو پښو د سومونو نښې یې په زمکه باندې جوړې
کړې. (۲۳) د مالِک خُدائ فرښته فرمائی، ”د میروز په خلقو دې لعنت وی، په هغوئ دې سخت لعنت وی. ځکه چې هغوئ د
مالِک خُدائ په جنګ کښې د مدد دپاره رانۀ غلل، هغوئ د تکړه جنګ کوونکو خِلاف د مالِک خُدائ مدد ونۀ کړو.“ (۲۴) یاعیل
د ټولو ښځو نه بختوره ده، چې د قینی حِبر ښځه ده، د ټولو نه بختوره ښځه چې په خېمو کښې اوسېږی. (۲۵) سِسیراه اوبۀ
وغوښتلې، خو هغې پئ ورکړل، هغې په یو ښُکلی جام کښې ورله شُملې راوړې. (۲۶) هغې په یو لاس کښې د خېمې مووړے
راوړو، او په بل لاس کښې د مزدور څټک، هغې سِسیرا ووهلو او د هغۀ کوپړئ یې ماته کړه، او تندے یې ورله سورے سورے
کړو. (۲۷) د هغې په پښو کښې راپرېوتلو، وغورزېدلو او د هغې پښو کښې پروت وو. د هغې په پښو کښې لاندې پرېوتو، هغه په
زمکه وغورزېدلو او مړ شو. (۲۸) د سِسیرا مور د کړکۍ د جالۍ نه بهر نظر واچولو، هغې تپوس وکړو، ”د هغۀ ګاډۍ ولې دومره
ناوخته کړو؟ مونږ ولې د هغۀ د ګاډۍ آواز نۀ اورو؟“ (۲۹) هوښیارو ښځو جواب ورکړو، بلکې هغې به ځان ته په خپله بیا بیا دا
وئیل، (۳۰) ”هغوئ لوټ شوے مال تقسیموی، د هر فوجی دپاره یوه یا دوه ښځې، د سِسیرا دپاره به رنګ شوې جامې وی، آو،
هغه ښې ګُلکاری شوې ټوکرې چې زما د غاړې دپاره دی.“ (۳۱) مالِکه خُدایه، ستا ټول دشمنان دې هم داسې مړۀ شی، خو ستا
دوستان دې د خپل ټول زور سره د ختونکی نمر په شان وځلیږی.“

او څلوېښت کاله په هغه مُلک کښې امن وو.

جدعون

6 (۱) بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ خِلاف بیا ګناه وکړه، نو هغۀ د میدیان خلق دې ته پرېښودل چې اووۀ کاله په هغوئ
بادشاهی وکړی. (۲) میدیانیان د بنی اِسرائیلو نه طاقتور وُو او بنی اِسرائیلیان د هغوئ نه په غارونو او د غرونو په نورو
محفوظو ځایونو کښې پټېدل. (۳) چې کله به هم بنی اِسرائیلو څۀ تخم وکَرلو، نو میدیانیان به د عمالیقیانو او د صحرا د قبیلو

سره راټلل او په هغوئ به يې حمله کوله. ۴ هغوئ به په هغه مُلک کښې خېمې ودرولې او په جنوب کښې د غزه نه ګېرچاپېره
علاقې پورې فصلونه به يې تباه کول. هغوئ به ټولې ګډې، غواوې او خرونه بوتلل او بنى اِسرائيلو ته به يې د ژوند تېرولو دپاره
هيڅ هم نۀ پرېښودل. ۵ هغوئ به د مُولخانو د لښکر په شان د خپلو څاروو او خېمو سره راتلل. هغوئ او د هغوئ اوښان د
شمېر نه بهر وُو. هغوئ راغلل او زمکه يې ورانه ويجاړه کړه، ۶ بنى اِسرائيليان د ميديانيانو په وجه بې‌وسه شول. نو بنى
اِسرائيلو مالِک خُدائ ته د مدد دپاره فرياد وکړو. ۷ کله چې بنى اِسرائيلو د ميديانيانو په وجه مالِک خُدائ ته فرياد وکړو،
۸ نو هغۀ د هغوئ دپاره يو پېغمبر راولېږلو او هغۀ وفرمائيل، ”ما مالِک خُدائ تاسو په مِصر کښې د غلامئ نه راوويستلئ. ۹
ما تاسو د مِصريانو نه او د هغه خلقو نه بچ کړئ چې هغوئ ستاسو سره په دې مُلک کښې جنګ وکړو. چې تاسو مخ په
وړاندې تلئ نو ما هغوئ وشړل او ما تاسو له د هغوئ مُلک درکړو. ۱۰ ما تاسو ته وفرمائيل چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک يم او تاسو به د اموريانو معبودانو عبادت نۀ کوئ د چا په مُلک کښې چې اوس تاسو اوسېږئ. خو تاسو ما ته غوږ ونۀ
نيولو.“ ۱۱ بيا د مالِک خُدائ فرښته د عفره کلى ته راغله او د څېرې د ونې لاندې کښېناسته چې دا ونه د يوآس وه، يوآس د
ابيعزر د قبيلې سړے وو. د هغۀ زوئ جدعون په پټه باندې د انګورو په لنګرى کښې غنم ټکول، د دې دپاره چې ميديانيان يې ونۀ
ګورى. ۱۲ د مالِک خُدائ فرښته هلته هغۀ ته راڅرګنده شوه او ورته يې وفرمائيل، ”اے تکړه او طاقتور سړيه. مالِک خُدائ
ستا مل دے.“ ۱۳ جدعون ورته وفرمائيل، ”صاحِبه، مالِک خُدائ چې زمونږ مل دے نو دا هر څۀ په مونږ ولې شوى دى؟ هغه
ټول عجيبه کارونه چرته دى چې زمونږ پلار نيکۀ مونږ ته وئيل چې مالِک خُدائ کول، هغوئ يې څنګه د مِصر نه راوويستل؟
مالِک خُدائ مونږ پرېښودلى يُو او ميديانيانو ته يې مونږ حواله کړى يُو.“ ۱۴ بيا مالِک خُدائ هغۀ له حُکم ورکړو، ”تکړه شه او
ورشه او بنى اِسرائيليان د ميديانيانو نه بچ کړه. زۀ به خپله تا لېږم.“ ۱۵ جدعون ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”زۀ بنى
اِسرائيليان څنګه خلاص کړم؟ د منسى په قبيله کښې د ټولو نه کمزورې قبيله زما ده او زۀ په خپل خاندان کښې د ټولو نه کشر
يم.“ ۱۶ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”خو زۀ به ستا مل يم او تۀ به ميديانيان داسې ووهې لکه چې هغوئ صِرف يو کس وى.“
۱۷ جدعون جواب ورکړو، ”کۀ تۀ زما نه خوشحاله يې نو ما ته څۀ نښې وښايه چې تۀ په رښتيا مالِک خُدائ يې. ۱۸ تۀ تر هغې
پورې دلته ايسار شه چې زۀ تا له خپله نذرانه راوړم.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”زۀ به ستا تر واپس راتلو پورې ايسار يم.“ ۱۹ نو
جدعون خپل کور ته دننه لاړو او يو د چېلۍ بچے يې پوخ کړو او د لسو کلو اوړو نه يې پتيره روټۍ تياره کړه. هغۀ غوښه په يوه
ټوکرۍ کښې کېښوده او ښوروا يې په يو لوښى کښې واچوله او دا يې د مالِک خُدائ فرښتې له ورکړل چې د څېرې د ونې لاندې
وه. ۲۰ فرښتې هغۀ له حُکم ورکړو، ”غوښه او روټۍ په دې ګټ باندې کېږده او ښوروا ورباندې واچوه.“ نو جدعون هم داسې
وکړل. ۲۱ بيا د مالِک خُدائ فرښتې چې کومه امسا نيولې وه د هغې سر يې د غوښې او روټۍ سره ولګولو. د ګټ نه اور
راووتلو او غوښه او روټۍ يې وسوزوله. فرښته بيا پناه شوه. ۲۲ جدعون ته دا پته ولګېده چې هغۀ د مالِک خُدائ فرښته ليدلې
ده او په يره کښې هغۀ وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه پاکه، ما ستا فرښته مخامخ وليدله.“ ۲۳ خو مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”تا
ته دې خير وى. مۀ يرېږه. تۀ به نۀ مرې.“ ۲۴ جدعون هلته مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړه او ”مالِک خُدائ خير دے“
نوم يې پرې کېښودو. دا تر اوسه پورې په عفره کښې ولاړه ده چې دا د ابيعزر د قبيلې ده. ۲۵ په هغه شپه مالِک خُدائ جدعون
ته وفرمائيل، ”د خپل پلار غوَيے او يو بل غوَيے چې د اوو کالونو وى بوځه، د خپل پلار قربانګاه راوغورزوه چې د بعل دپاره
ده او د هغې په خوا کښې د اشيرې ستنه ماته کړه. ۲۶ په دې لوړ ځائ باندې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته يوه صحيح
قربانګاه جوړه کړه. بيا هغه دوېم غوَيے بوځه او د يوې قربانۍ په توګه يې پوره وسوزوه، د دې په سوزولو کښې د اشيرې د
ستنې لرګى استعمال کړه چې تا ټوټې ټوټې کړې دى.“ ۲۷ نو جدعون خپل لس نوکران بوتلل او هم هغه شان يې وکړل چې
څنګه مالِک خُدائ ورته فرمائيلى وُو. هغه د خپل خاندان او د ښار د خلقو نه سخت يرېدو چې د ورځې يې داسې کړے وے، نو
هغۀ د شپې داسې وکړل. ۲۸ کله چې په ورپسې سحر د ښار خلق وختى پاڅېدل نو هغوئ ته پته ولګېده چې د بعل قربانګاه او
د اشيرې نښې ماتې شوې دى او دوېم غوَيے په هغه قربانګاه باندې سوزولے شوے دے چې هلته جوړه شوې وه. ۲۹ هغوئ
د يو بل نه تپوس وکړو، ”دا چا کړى دى؟“ هغوئ ښۀ معلومات وکړو او پته ورته ولګېده چې د يوآس زوئ جدعون دا کړى دى.
۳۰ نو بيا هغوئ يوآس ته ووئيل، ”خپل زوئ دلته بهر راوباسه چې مړ يې کړُو. ځکه چې هغۀ د بعل قربانګاه تباه کړې ده او د
اشيرې ستنه يې ټوټې کړې ده.“ ۳۱ خو يوآس هغه ټولو ته ووئيل چا يې چې مخالفت کولو، ”تاسو د بعل صفائى کوئ څۀ؟
تاسو د هغۀ دپاره بحث کوئ؟ هر څوک چې د هغۀ صفائى کوى نو هغه به د سحر نه مخکښې ووژلے شى. کۀ بعل خُدائ وى، نو

هغه دې خپل ځان بچ کړی. دا د هغهٔ قربانګاه وه چې تباه کړے شوه.“ ﴿۳۲﴾ نو د هغه وخت نه جدعون په يربعل باندې مشهور
شو، کله چې يوآس وئيلی وُو، ”پرېږده چې بعل خپل ځان بچ کړی، دا د هغهٔ قربانګاه ده چې تباه کړے شوه.“ ﴿۳۳﴾ نو ټول
ميديانيان، عماليقيان او د صحرا قبيلې راغونډې شوې، د اُردن سيند نه پورې وتل او د يزرعيل په مېدان کښې يې خېمې ولګولې.
﴿۳۴﴾ د مالِک خُدائ روح په جدعون نازل شو، نو هغهٔ بيګل وغږولو او د ابيعزر د قبيلې سړی يې راوغوښتل چې هغهٔ پسې روان
شی. ﴿۳۵﴾ هغهٔ د منسی ټولې علاقې دواړو برخو ته پيغام وړُونکی ولېږل چې هغوئ راوغواړی او چې دهٔ پسې روان شی. هغهٔ د
آشر، زبولون او نفتالی قبيلو ته پيغام وړُونکی ولېږل او هغوئ هم د دهٔ سره شاملېدو دپاره راغلل. ﴿۳۶﴾ بيا جدعون خُدائ پاک ته
وفرمائيل، ”تهٔ وائې چې دا فېصله دې کړې ده چې تهٔ به ما د بنی اِسرائيلو د خلاصولو دپاره استعمالوې. ﴿۳۷﴾ ټيک ده، زهٔ به په
درمند باندې دا وړی وغوړوم. خو کهٔ په سحر کښې پرخه صِرف په وړی باندې وی او په زمکه باندې نهٔ وی، نو ما ته به پته
ولګی چې د بنی اِسرائيلو بچ کولو دپاره به تهٔ ما استعمالوې.“ ﴿۳۸﴾ نو هم دغه شان وشول. کله چې جدعون وريسې سحر وختی
پاڅېدو، هغهٔ وړیٔ نچوړ کړه او دومره ډېره پرخه يې ترې نه وويستله چې د اوبو نه يې يو لوښے ډک شو. ﴿۳۹﴾ جدعون خُدائ
پاک ته وفرمائيل، ”ما ته مهٔ غصه کېږه، ما له اجازت راکړه چې صِرف يوه خبره وکړم. ما لږ پرېږده چې په وړیٔ باندې يو بل
آزمېښت وکړم. دا ځل پرېږده چې وړیٔ اوچه وی او زمکه لمده وی.“ ﴿۴۰﴾ په هغه شپه خُدائ پاک هغه هر څهٔ وکړل. په وريسې
سحر وړیٔ اوچه وه، خو زمکه په پرخه باندې لونده وه.

د جدعون ميديانيانو له شکست ورکول

۷ ﴿۱﴾ يوه ورځ جدعون او د هغهٔ ټول سړی وختی پاڅېدل او د حرود چينې په خوا کښې يې خېمې ولګولې. د ميديانيانو خېمې
د هغوئ شمالی طرف ته په مېدان کښې د موره غر ته نزدې وې. ﴿۲﴾ مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، ”تا سره چې کوم سړی
دی دا زما دپاره ډېر زيات دی چې هغوئ له په ميديانيانو باندې فتح ورکړم. کېدے شی چې هغوئ دا سوچ وکړی چې هغوئ د
خپل طاقت سره دا ګټه مونډلې ده، نو مغروره به شی. ﴿۳﴾ خلقو ته اِعلان وکړه، هر څوک چې يرېدلې وی يا يې زړونه بائيللی
وی نو هغوئ دې واپس کور ته لاړ شی او مونږ به دلته د جِلعاد د غر سره ايسار شو.“ نو دوويشت زره واپس لاړل او لس زره
ايسار شول. ﴿۴﴾ بيا مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، ”تا سره دا سړی اوس هم ډېر زيات دی. هغوئ لاندې اوبو ته بوځه او
زهٔ به هغوئ ستا دپاره هلته بېل بېل کړم. چې زهٔ تا ته ووايم چې دا سړی به تا سره خامخا ځی نو هغه به ځی او چې کوم سړی
درته ووايم چې نهٔ به ځی نو هغه به نهٔ ځی.“ ﴿۵﴾ جدعون سړی اوبو له بوتلل او مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”هغه کسان چې
د سپی په شان په ژبه اوبهٔ څښی، د هغه نورو نه جدا کړه چې په خپلو ګونډو باندې ټيټ شی او اوبهٔ وڅښی.“ ﴿۶﴾ هلته درې سوه
سړی داسې وُو چې هغوئ په لَپو کښې اوبهٔ راواخستلې او وې څښلې، او نور ټول په خپلو ګونډو باندې ټيټ شول او اوبهٔ يې
وڅښلې. ﴿۷﴾ مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، ”د دې درې سوو سړو په ذريعه چې په لَپو باندې اوبهٔ څښی، زهٔ به تاسو بچ
کړم او په ميديانيانو باندې به فتح درکړم. باقی نور ټول کورونو ته ولېږه.“ ﴿۸﴾ نو جدعون هغه ټول بنی اِسرائيليان کور ته ولېږل
بغير د هغه درېو سوو نه، چا چې بيګلې او سامان ساتلے وو. د ميديانيانو کېمپ د هغوئ نه لاندې په مېدان کښې وو. ﴿۹﴾ په
هغه شپه مالِک خُدائ جدعون له حُکم ورکړو، ”پاڅه او په خېمو حمله وکړه، زهٔ تا له په هغوئ باندې فتح درکوم. ﴿۱۰﴾ خو کهٔ
تهٔ د حملې کولو نه يرېږې، نو د خپل نوکر فوراه سره لاندې خېمو ته لاړ شه. ﴿۱۱﴾ چې هغوئ څهٔ وائی نو تهٔ به هغه واورې او تا
ته به د حملې کولو حوصله مِلاو شی.“ نو جدعون او د هغهٔ نوکر فوراه د دشمنانو د خېمو غاړې ته لاړل. ﴿۱۲﴾ ميديانيان،
عماليقيان او د صحرا قبيلو سړی د مُولخانو د لښکر په شان په مېدان کښې خوارهٔ شوی وُو او د هغوئ اوښان د سمندر د شګو
په شان بې‌شمېره وُو. ﴿۱۳﴾ کله چې جدعون راورسېدو، هغهٔ واورېدل چې يو سړے خپل ملګری ته خوب بيانوی. هغهٔ وفرمائيل،
”ما خوب وليدو چې د اوربشو يو ګول روټۍ راورغړېده او يوه خېمه يې ووهله، خېمه په بل مخ واوړېدله او راوغورزېدله.“ ﴿۱۴﴾
د هغهٔ دوست جواب ورکړو، ”دا د بنی اِسرائيلو تُوره ده چې د يوآس زوئ جدعون دے، د دې بل هيڅ مطلب نشته. خُدائ پاک
هغهٔ له په ميديانيانو او زمونږ په ټول لښکر باندې فتح ورکړې ده.“ ﴿۱۵﴾ کله چې جدعون د هغه سړی د خوب او د هغې د مطلب
په حقله واورېدل، نو هغهٔ د مالِک خُدائ عبادت وکړو. بيا هغه واپس د بنی اِسرائيلو خېمو ته لاړو او وې فرمائيل، ”پاڅئ، مالِک
خُدائ تاسو له د ميديانيانو په لښکر باندې فتح درکوی.“ ﴿۱۶﴾ هغهٔ درې سوه سړی په درېو ډلو کښې تقسيم کړل او هر يو سړی

له يې يو بيګل او يو منګے ورکړو چې په کښې به چراغ وو. (۱۷) هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، "زۀ چې کله د خېمو غاړې ته ورسېږم،
ما ته ګورئ او چې زۀ څۀ کوم نو هغه شان وکړئ. (۱۸) کله چې زۀ او زما قبيله بيګلې وغږوُو، بيا تاسو خپلې بيګلې د خېمو نه
ګېرچاپېره وغږوئ او داسې نعرې ووهئ، دپاره د مالِک خُدائ او د جدعون." (۱۹) جدعون او د هغۀ سل سړى د نيمې شپې نه لږ
مخکښې د خېمو غاړې ته راغلل، هم په هغه وخت پهره دار بدل شوى وُو. بيا هغوئ بيګلې وغږولې او چې د هغوئ سره کوم
منګى وُو نو هغه يې مات کړل، (۲۰) او هغه نورو دوو ډلو هم دغه شان وکړل. هغوئ ټولو په خپلو ګسو لاسونو کښې چراغونه
نيولى وُو، په ښو لاسونو کښې يې بيګلې وې او چغې يې وهلې، "تُوره د مالِک خُدائ او د جدعون دپاره." (۲۱) ټول سړى د خېمو نه
ګېرچاپېره په خپل خپل ځائ باندې ودرېدل او د دشمن ټول لښکر وتښتېدو او چغې يې وهلې. (۲۲) کله چې د جدعون سړو
بيګلې غږولې، نو مالِک خُدائ د دشمن لښکر دې ته جوړ کړو چې د خپلو تُورو سره په يو بل باندې حمله وکړى. هغوئ د
بيت‌سِطه پورې د صريرات طرف ته او طبات ته نزدې ابيل‌محوله پورې منډې وهلې. (۲۳) بيا د نفتالى او آشر قبيلو او د منسى د
دواړو برخو نه سړى راوغوښتلے شول او هغوئ په ميديانيانو پسې لاړل. (۲۴) جدعون د غرونو مُلک ټول اِفرائيم ته پېغام
ورُونکى ولېږل چې ووائى، "لاندې راشئ او د ميديانيانو سره جنګ وکړئ. د اُردن سيند او د بيت‌باره پورې ټول نِهرونه ونيسئ،
چې ميديانيان ترې نه راپورې نۀ وځى." نو د اِفرائيم سړى راغونډ کړے شول او هغوئ د اُردن سيند او د بيت‌باره پورې نِهرونه
ونيول. (۲۵) هغوئ د ميديانيانو دوه مشران، عوريب او زئيب ونيول، عوريب يې د عوريب په ګټ باندې ووژلو او زئيب يې د
زئيب د انګورو په لنګرى کښې ووژلو. هغوئ په ميديانيانو پسې وُو او د عوريب او زئيب سرونه يې جدعون له راوړل، چې هغه
اوس د اُردن نمرخاتۀ طرف ته وو.

د ميديانيانو آخرى شکست

۸ (۱) بيا د اِفرائيم سړو جدعون ته ووئيل، "کله چې تۀ د ميديانيانو سره جنګ له تلې نو مونږ دې ولې ونۀ غوښتلو؟ تا مونږ
سره داسې سلوک ولې وکړو؟" او هغوئ ورباندې سخت تنقيد وکړو. (۲) خو هغۀ وفرمائيل، "ما چې څۀ کولے شول دا د هغې
په نسبت هيڅ هم نۀ دى څۀ چې تاسو کړى دى. کۀ د اِفرائيم سړو لږ څۀ هم کړى دى دا د هغې نه ښۀ دى څۀ چې زما ټولې قبيلې
کړى دى. (۳) د دې نه علاوه، د خُدائ پاک د طاقت په ذريعه تاسو د ميديانيانو دوه مشران عوريب او زئيب ووژل. ما داسې
څۀ نۀ دى کړى چې ستاسو سره ځان برابر کړم." کله چې هغۀ دا وفرمائيل نو د هغوئ غصه سړه شوه. (۴) په دې وخت کښې
جدعون او د هغۀ درې سوه سړى د اُردن سيند له راغلى وُو او د دې نه پورې وتى هم وُو. هغوئ ډېر ستړى وُو، خو بيا هم په
دشمن پسې وُو. (۵) کله چې هغوئ سُکات ته ورسېدل، نو هغۀ د ښار خلقو ته وفرمائيل، "زما سړو له لږه روټى ورکړئ. هغوئ
ډېر ستړى دى او زۀ د ميديانيانو بادشاهان زِبح او ضلمنع پسې يم." (۶) خو د سُکات مشرانو ووئيل، "مونږ ستاسو لښکر له
خوراک ولې ورکړو؟ تاسو تر اوسه پورې زِبح او ضلمنع نۀ دى نيولى." (۷) نو جدعون وفرمائيل، "ټيک ده. کله چې مالِک
خُدائ زِبح او ضلمنع ما ته په حواله کړى، نو ستاسو غوښې به د صحرا په ازغو او غنو باندې وشلوم." (۸) جدعون فنواېل ته
لاړو او هلته يې خلقو ته هم دغه شان درخواست وکړو، خو د فنواېل خلقو هم د سُکات د خلقو په شان هم دغه شان جواب
ورکړو. (۹) نو هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، "زۀ ځم، په خير سره به واپس راځم او ستاسو دا برج به راغورزوم." (۱۰) زِبح او
ضلمنع په قرقور کښې د خپل لښکر سره وُو. د صحرا د قبيلو د لښکر نه صِرف پينځلس زره سړى پاتې وُو، يو لاک او شل زره
فوجيان وژلے شوى وُو. (۱۱) جدعون د نوبح او يګبها نمرخاتۀ طرف ته د قافِلو په لاره لاړو او ناځاپې يې په لښکر باندې حمله
وکړه. (۱۲) د ميديانيانو دوه بادشاهان زِبح او ضلمنع وتښتېدل، خو هغه ورپسې وُو او وې نيول او د هغوئ ټول لښکر يې په
وارخطايۍ آخته کړو. (۱۳) کله چې جدعون د حِرس درې په لاره د جنګ نه واپس روان وو، (۱۴) هغۀ د سُکات يو زلمے ونيولو
او تپوس يې ترې نه وکړو. هغه زلمى جدعون ته د سُکات د اووۀ اوياؤ مشرانو نومونه وليکل. (۱۵) بيا جدعون د سُکات خلقو له
لاړو او ورته يې وفرمائيل، "تاسو ته ياد دى چې زما د مدد کولو نه مو اِنکار وکړو؟ او وئيل مو چې مونږ ستا ستړى لښکر له
هيڅ خوراک نۀ شو ورکولے ځکه چې تا زِبح او ضلمنع نۀ دى نيولى. نو وګورئ، هغوئ دا دى." (۱۶) بيا هغۀ د صحرا نه ازغى
او غنې يوړې او د سُکات مشرانو له يې ورباندې سزا ورکړه. (۱۷) هغۀ په فنواېل کښې برج هم راغورزولو او د ښار خلق يې

ووژل. ۱۸ بيا جدعون زِبح او ضلمنع نه تپوس وکړو، "تاسو په تبور کښې څوک وژلی دی؟" هغوئ جواب ورکړو، "هغوئ ستا
په شان وُو، هر يو کس د بادشاه د زوئ په شان وو." ۱۹ جدعون ورته وفرمائيل، "هغوئ زما ورونړه وُو، زما د خپلې مور زامن
وُو. زهٔ دا قسم خورم کهٔ تاسو هغوئ وژلی نهٔ وے، نو ما به تاسو نهٔ وژلئ." ۲۰ بيا هغهٔ خپل مشر زوئ يتر ته وفرمائيل، "لاړ
شه او هغوئ ووژنه." خو هلک خپله تُوره راونهٔ ويستله، ځکه چې هغه هلک وو او ويرېدلو. ۲۱ بيا زِبح او ضلمنع جدعون ته
ووئيل، "راشه او په خپله مونږ ووژنه. څنګه چې سړے وی هغسې يې طاقت وی." نو جدعون هغوئ ووژل او هغه ټول کالی يې
ترې نه يوړل چې د هغوئ د اوښانو په غاړو کښې وُو. ۲۲ د هغې نه پس، بنی اِسرائيلو جدعون ته ووئيل، "تهٔ او ستا نه پس دې
ستا اولاد زمونږ بادشاهان شی ځکه چې تا مونږ د ميديانيانو نه بچ کړی يُو." ۲۳ جدعون جواب ورکړو، "نهٔ به زهٔ او نهٔ به زما
زوئ ستاسو حکمران وی. مالِک خُدائ به په خپله ستاسو حکمران وی." ۲۴ خو هغهٔ خپله خبره جاری وساتله، "زهٔ به ستاسو
نه يو څيز وغواړم. هر يو کس دې ما له هغه والۍ راکړی کومې چې تاسو اخستې دی." (د ميديانيانو دا رِواج وو چې هغوئ به د
سرو زرو والۍ اچولې.) ۲۵ خلقو جواب ورکړو، "مونږ به په داسې کولو خوشحاله شُو." هغوئ يوه کپړه خوره کړه او چې
هغوئ په لوټ مار کښې کومې د سرو زرو والۍ اخستې وې هغه يې ورباندې کېښودې. ۲۶ جدعون ته چې کومې د سرو زرو
والۍ مِلاو شوې وې هغه تقريباً شل کلو وې او په دې کښې کالی، هارونه او د کاسنی رنګ جامې شاملې نهٔ وې چې د ميديان
بادشاهانو اغوستې او هغه پټه هم په کښې شامله نهٔ وه چې د هغوئ د اوښانو په غاړه وه. ۲۷ جدعون د سرو زرو يو بُت جوړ
کړو او په خپل ښار عفره کښې يې کېښودو. ټولو بنی اِسرائيلو خُدائ پاک پرېښودو او هلته د بُت عبادت له لاړل. دا د جدعون
او د هغهٔ د خاندان دپاره يو دام جوړ شو. ۲۸ نو ميديانيانو د بنی اِسرائيلو نه شکست وخوړو او هغوئ نور د خطرې سبب نهٔ
شول. څلوېښت کاله په هغه مُلک کښې امن وو، تر دې پورې چې جدعون مړ شو.

د جدعون مرګ

۲۹ جدعون واپس خپل کور ته لاړو او هلته اوسېدو. ۳۰ د هغهٔ اويا زامن وُو، ځکه چې د هغهٔ ډېرې ښځې وې. ۳۱ په شِکم
کښې د هغهٔ يوه وينځه هم وه، د هغې نه يې يو زوئ وشو او ابی‌مَلِک نوم يې پرې کېښودو. ۳۲ د يوآس زوئ جدعون ښهٔ په پوخ
عُمر کښې مړ شو او د ابيعزر د قبيلې په ښار عفره کښې د خپل پلار په اديره کښې ښخ شو. ۳۳ چې څنګه جدعون مړ شو نو
بنی اِسرائيلو بيا د خُدائ پاک سره بې‌غېرتی وکړه او د بعل د بُتانو عبادت يې وکړو. هغوئ يو بُت جوړ کړو چې نوم يې بعل‌بريت
وو، ۳۴ او د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک خِدمت يې نور ونهٔ کړو، چا چې هغوئ د ګېرچاپېره د خپلو ټولو دشمنانو نه بچ
کړی وُو. ۳۵ جدعون چې د بنی اِسرائيلو سره څومره ښهٔ کړی وُو نو هغوئ د هغهٔ خاندان ته هيڅ وفاداری ونهٔ ښودله.

ابی‌مَلِک

۹ ۱ د جدعون زوئ ابی‌مَلِک د شِکم ښار ته لاړو، چرته چې د هغهٔ د مور ټول خپلوان اوسېدل او هغوئ ته يې ووئيل ۲
چې د شِکم د خلقو نه تپوس وکړی، "ستاسو څنګه خوښه ده چې د جدعون اويا واړه زامن درباندې بادشاهی وکړی او يا کهٔ
صِرف يو کس؟ ياد ساتئ چې ابی‌مَلِک ستاسو خپله وينه ده." ۳ د هغهٔ د مور خپلوانو د شِکم خلقو سره د دې په حقله د هغهٔ
دپاره خبره وکړه او د شِکم خلقو دا فيصله وکړه چې د ابی‌مَلِک خبره ومنی ځکه چې هغه يې رشته‌دار وو. ۴ هغوئ هغهٔ له د
بعل‌بريت د لوظ عبادتخانې نه اويا د سپينو زرو سيکې ورکړې او په دې پيسو هغهٔ د بې‌کاره بدمعاشانو يوه ډله ځان سره کړه
چې ملګرتيا يې وکړی. ۵ هغه په عفره کښې د خپل پلار کور ته لاړو او هلته يې د يو کانړی دپاسه خپل اويا ورونړه ووژل، چې د
جدعون زامن وُو. خو د جدعون کشرے زوئ يوتام پټ شو او ونهٔ وژلے شو. ۶ بيا د شِکم او بيت‌مِلو ټول خلق راغونډ شول
او په شِکم کښې د څېړۍ د پاکې ونې ته لاړل، چرته چې هغوئ ابی‌مَلِک بادشاه جوړ کړو. ۷ کله چې يوتام د دې نه خبر شو، نو
هغه لاړو او د ګِرزيم د غرهٔ په سر ودرېدو او هغوئ ته يې چغې ووهلې، "اے د شِکم خلقو، تاسو زما خبره واورئ تاسو زما
خبره واورئ تر دې چې خُدائ پاک ستاسو خبره واوری. ۸ يو ځل ونې راغونډې شوې چې د ځان دپاره يو بادشاه خوښ
کړی. هغوئ د زيتُونو ونې ته ووئيل چې تهٔ زمونږ بادشاه شه. ۹ د زيتُونو ونې جواب ورکړو، ولې زهٔ دې د زيتُونو تېل ورکول

بند کړم کوم چې د معبودانو او انسانانو د درناوی دپاره استعمالیږی صرف د دې دپاره چې د نورو ونو مشره شم. ۱۰ بیا ونو
د اینځر ونې ته ووئیل چې، تهٔ راشه او زمونږ بادشاه شه. ۱۱ خو د اینځر ونې جواب ورکړو، ولې زهٔ دې خپله خوږه مېوه پیدا
کول بند کړم، صرف د دې دپاره چې د نورو ونو مشره شم. ۱۲ نو بیا ونو د انګورو بوټی ته ووئیل چې، تهٔ راشه او زمونږ
بادشاه شه. ۱۳ خو د انګورو بوټی ورته په جواب کښې ووئیل، ولې زهٔ دې خپل مے پیدا کول بند کړم، چې په دې باندې
معبودان او انسانان خوشحالیږی، صرف د دې دپاره چې د نورو ونو مشره شم. ۱۴ نو بیا ټولو ونو د ازغو غنې ته ووئیل چې،
تهٔ راشه او زمونږ بادشاه شه. ۱۵ د ازغو غنې جواب ورکړو چې، کهٔ تاسو په رښتیا سره ما خپل بادشاه جوړول غواړئ، نو
زما د سورې لاندې پناه واخلئ. کهٔ تاسو داسې ونهٔ کړل نو زما د ازغو څانګو نه به اور بل شی او د لبنان د دیار ونې به
وسوزوی.“ ۱۶ نو یوتام خپله خبره جاری وساتله چې، ”کله تاسو ابی‌مَلِک بادشاه جوړ کړو نو تاسو په رښتیا مخلِصه او
رښتونی وئ څهٔ؟ تاسو د جدعون د یاد څهٔ درناوی وکړو او د هغهٔ د خاندان سره مو ښهٔ سلوک وکړو څهٔ لکه څنګه چې د هغهٔ د
کارونو حق جوړیږی؟ ۱۷ هغه راپه یاد کړئ چې زما پلار ستاسو دپاره جنګ وکړو. هغهٔ خپل ژوند په خطره کښې واچولو چې
تاسو د میدیانیانو نه بچ کړی. ۱۸ خو نن تاسو زما د پلار د خاندان خِلاف شوئ. تاسو د هغهٔ زامن اویا سړی د یو کانړی دپاسه
ووژل او دا څکه چې د هغهٔ د وینځې زوئ ابی‌مَلِک ستاسو رشته‌دار دے او تاسو هغه د شِکم بادشاه جوړ کړے دے. ۱۹ کهٔ
تاسو نن د جدعون او د هغهٔ اولاد سره د عزت او ښهٔ ایمان سلوک وکړو، نو تاسو دې د ابی‌مَلِک نه خوشحاله شئ او هغه دې
ستاسو نه خوشحاله شی. ۲۰ خو کهٔ داسې نهٔ وی نو ابی‌مَلِک ته دې اور بل شی او د شِکم او بیت‌مِلو خلق دې وسوزوی. د
شِکم او بیت‌مِلو د خلقو نه دې اور بل شی او ابی‌مَلِک دې وسوزوی.“ ۲۱ یوتام د خپل ورور ابی‌مَلِک نه یرېدو نو څکه هغه
وتښتېدو او بیر ته د اوسېدو دپاره لاړو. ۲۲ ابی‌مَلِک په بنی اِسرائیلو باندې درې کاله بادشاهی وکړه. ۲۳ بیا خُدائ پاک د
ابی‌مَلِک او د شِکم د خلقو په مینځ کښې دشمنی پیدا کړه او هغوئ د ابی‌مَلِک خِلاف بغاوت وکړو. ۲۴ داسې د دې دپاره وشول
چې ابی‌مَلِک او د شِکم خلقو ته د خپلو بدو سزا مِلاو شی چا چې د هغهٔ مدد کړے وو چې د جدعون اویا زامن ووژنی. ۲۵ د
شِکم خلقو د ابی‌مَلِک خِلاف د غرونو په سرونو باندې په پټ ځائ کښې سړی کښېنول او هر څوک هم چې په هغه لاره تېرېدل نو
هغوئ به پې لوټ کول. نو ابی‌مَلِک د دې نه خبر شو. ۲۶ د عبید زوئ جعل د خپلو ورونو سره شِکم ته راغلو او د هغه ځائ
خلقو په هغهٔ باندې اعتبار وکړو. ۲۷ هغوئ ټول خپلو د انګورو باغونو ته دننه لاړل او انګور پې راوشوکول او مے پې ترې نه
جوړ کړل او یوه مېله پې جوړه کړه. هغوئ د خپل خُدائ د عبادت ځائ ته لاړل، چرته چې هغوئ خوراک څښاک وکړو او
ابی‌مَلِک ته پې کنځل وکړل. ۲۸ د عبید زوئ جعل ووئیل، ”دا په شِکم کښې مونږ څهٔ قِسم سړی یُو؟ مونږ د ابی‌مَلِک خِدمت ولې
کوُو؟ هغهٔ دے څوک؟ هغه د جدعون زوئ دے. او زبول ته د هغهٔ نه حُکم ملاویږی، خو مونږ ولې د هغهٔ خِدمت وکړُو؟ د خپل
پلار نیکهٔ همور وفادار اوسئ، چا چې ستاسو د قبیلې بنیاد ایښے وو. ۲۹ زما دا ارمان دے چې زهٔ د دې خلقو مشر وے نو ما
به د ابی‌مَلِک نه ځان خلاص کړے وے. ما به هغهٔ ته وئیلی وے چې خپل لښکر تیار کړه او بهر د جنګ دپاره راووځه.“ ۳۰ د
هغه ښار حکمران زبول چې کله هغه څهٔ واورېدل چې جعل وئیلی وُو نو په غصه شو. ۳۱ هغهٔ په ارومه کښې ابی‌مَلِک ته پېغام
وړُونکی ولېږل چې داسې ورته ووائی، ”د عبید زوئ جعل او د هغهٔ ورونړه شِکم ته راغلی دی او هغوئ د ښار خلق لمسوی چې
ستا خِلاف بغاوت وکړی. ۳۲ نو اوس، تا او ستا خلقو له په کار دی چې لاړ شئ او په پټو کښې پټ شئ. ۳۳ سبا سحر چې
څنګه نمر راوخېژی نو تاسو پاځئ او په ښار باندې ناڅاپه حمله وکړئ. نو چې کله جعل او د هغهٔ سړی ستاسو خِلاف راوځی،
نو چې څهٔ مو خوښه وی هغه ورسره وکړئ.“ ۳۴ نو ابی‌مَلِک او د هغهٔ ټول سړی د شپې لاړل او د شِکم نه بهر په څلورو ډلو
کښې پټ شول. ۳۵ نو د عبید زوئ جعل بهر تلے وو او د ښار د دروازې په خولهٔ کښې ولاړ وو او هم په هغه وخت ابی‌مَلِک د
خپلو فوجیانو سره د پټو ځایونو نه راووتلو. ۳۶ جعل هغوئ ولیدل او زبول ته پې ووئیل، ”ګوره، د غرونو د سرونو نه سړی
راروان دی.“ زبول جواب ورکړو، ”هغه سړی نهٔ دی. هغه صرف د غرونو سورې دی.“ ۳۷ جعل ورته بیا ووئیل، ”ګوره، د غرهٔ
د سر نه سړی راکوزیږی او یوه ډله د قسمت ښودونکی څېرې د ونې نه په لار راروانه ده.“ ۳۸ بیا زبول هغهٔ ته ووئیل، ”اوس
ستا لافې چرته دی؟ تهٔ هم هغه کس وې چې تا وئیل چې مونږ د دې سړی ابی‌مَلِک خِدمت ولې وکړُو. دا هغه سړی دی چې تا
ورسره د نفرت سلوک کولو. اوس لاړ شه او جنګ ورسره وکړه.“ ۳۹ جعل د شِکم خلق بوتلل او د ابی‌مَلِک سره پې جنګ
وکړو. ۴۰ جعل وتښتېدو او ابی‌مَلِک ورپسې وو. د ښار د دروازې نه د ننوتلو نه مخکښې ډېر کسان زخمیان شول. ۴۱

ابی‌مَلِک په ارومه کښې اوسېدو او زبول د شِکم نه جعل او د هغهٔ ورونړه وشړل، نور هلته نهٔ شول اوسېدلے. ۴۲ په ورپسې ورځ ابی‌مَلِک ته پته ولګېده چې د شِکم خلق پټو ته راووتل، ۴۳ نو هغهٔ خپل سړی بوتلل، په درېو ډلو کښې یې تقسیم کړل، په پټو کښې پټ شول او اِنتظار یې کولو. کله چې هغهٔ ولیدل چې خلق د ښار نه بهر روان دی، نو هغه د پټ ځائ نه د هغوئ د وژلو دپاره راووتلو. ۴۴ کله چې ابی‌مَلِک او د هغهٔ قبیله په تېزئ سره د ښار د دروازې د حِفاظت دپاره مخکښې شوه، نو هغه دوو نورو ډلو په پټو کښې په خلقو باندې حمله وکړه او ټول یې ووژل. ۴۵ ټوله ورځ جنګ جاری وو. ابی‌مَلِک ښار قبضه کړو، د هغې خلق یې ووژل، ښار یې وران کړو او زمکه یې په مالګه پټه کړه. ۴۶ کله چې د شِکم په قلعه کښې ټول مشران سړی د دې نه خبر شول، نو هغوئ د بعل‌بریت د لوظ عبادتخانې په مضبوط ځائ کښې پناه ولټوله. ۴۷ ابی‌مَلِک خبر شو چې هغوئ هلته راغونډ شوی دی، ۴۸ نو هغه د خپلو سړو سره د ضلمون غر ته وختلو. هلته هغهٔ یو تبر واخستلو، د ونې څانګه یې ماته کړه او په خپله اوږه یې کېښوده. هغهٔ خپلو سړو ته ووئیل چې، ”زر شئ او هم دغه شان وکړئ.“ ۴۹ نو هر یو سړی د ونې څهٔ څانګې ماتې کړې، بیا هغوئ ابی‌مَلِک پسې لاړل او لرګی یې د قلعې دېوالونو سره ډېرے کړل. هغوئ په دې باندې اور بَل کړو، هغه دننه خلق د نورو ټولو خلقو سره مړهٔ شول چې په قلعه کښې وُو. دا تقریباً زر سړی او ښځې وې. ۵۰ ابی‌مَلِک تیبض ته لاړو، د ښار نه یې ګېره واچوله او قبضه یې کړو. ۵۱ هلته یو مضبوط برج وو او په ښار کښې هر یو سړی او ښځې، سره د مشرانو هغې ته ورمنډه کړه. خپل ځانونه یې په کښې بند کړل او پاس چت ته وختل. ۵۲ کله چې ابی‌مَلِک په برج باندې حمله کولو له راغلو، نو هغه دروازې ته ورَغلو چې په برج باندې اور بَل کړی. ۵۳ خو یوې ښځې د هغهٔ په سر باندې د بره نه د ژرندې پل وروغورزولو او د هغهٔ کوپړی یې ماته کړه. ۵۴ نو هغهٔ زر هغه زلمے راوغوښتلو کوم چې د هغهٔ وسله وړله او حُکم یې ورکړو، ”خپله تُوره راوباسه او ما ووژنه. زهٔ دا نهٔ غواړم چې څوک ووائی چې زهٔ یوې ښځې وژلے یم.“ نو هغه زلمی تړې نه تُوره په بل طرف وویستله او هغه مړ شو. ۵۵ کله چې بنی اِسرائیلو ولیدل چې ابی‌مَلِک مړ شو، نو هغوئ ټول کور ته لاړل. ۵۶ نو داسې خُدائ پاک ابی‌مَلِک له د هغو بدو بدله ورکړه کوم بد چې هغهٔ د خپل پلار خِلاف کړی وُو چې اویا ورونړه یې وژلی وُو. ۵۷ خُدائ پاک د شِکم خلقو له هم د هغوئ د بدمعاشئ په وجه سخته سزا ورکړه، څنګه چې د جدعون زوئ یوتام وئیلی وُو چې په هغوئ به داسې کېږی چې کله هغهٔ پرې لعنت وئیلو.

تولع

۱۰ ۱ د ابی‌مَلِک د مرګ نه پس د دودو نمسے او د فُوه زوئ، تولع د بنی اِسرائیلو د بچ کولو دپاره راغلو. هغه د یساکار د قبیلې نه وو او د اِفرائیم د غرونو په مُلک سمیر کښې اوسېدو. ۲ هغه درویشت کاله د بنی اِسرائیلو قاضی وو. بیا هغه مړ شو او په سمیر کښې ښخ شو.

یائیر

۳ د تولع نه پس یائیر د جِلعاد نه راغلو. هغه دوویشت کاله د بنی اِسرائیلو قاضی وو. ۴ د هغهٔ دېرش زامن وُو چا چې په دېرشو خرونو سورلی کړې وه. د جِلعاد په مُلک کښې د هغوئ دېرش ښارونه وُو، چې تر اوسه پورې د یائیر په نوم یادېږی. ۵ یائیر مړ شو او په قامون کښې ښخ شو.

اِفتاح

۶ بنی اِسرائیلو یو ځل بیا د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د بعل او عستارات او هم داسې د شام، د صیدا، د موآب، د عمون او د فلستیانو د معبودانو عبادت یې وکړو. هغوئ مالِک خُدائ پرېښودو او د هغهٔ عبادت کول یې بس کړل. ۷ نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته په قهر شو او فلستیانو او عمونیانو له یې موقع ورکړه چې بنی اِسرائیلو له شکست ورکړی. ۸ هغوئ اتلس کاله هغه ټول بنی اِسرائیل په تکلیف کښې واچول او ظلم زیاتے یې ورسره کولو کوم چې په جِلعاد کښې د اُردن سیند نمرخاتهٔ طرف ته د اموریانو په مُلک کښې اوسېدل. ۹ عمونیان د اُردن نه هم پورې وتل چې د یهوداه، بنیامین او اِفرائیم قبیلو

سره جنګ وکړی. بنی اِسرائیلیان په سخت کړاؤ کښې وُو. (۱۰) نو بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته فریاد وکړو او وې وئیل، "مونږ
ستا خِلاف ګناه کړې ده، ځکه چې مونږ تهٔ، زمونږ خپل خُدائ پاک پرېښودې او د بعل د بُتانو عبادت مو وکړو." (۱۱) مالِک
خُدائ هغوئ له دا جواب ورکړو، "مِصریانو، اموریانو، عمونیانو، فلستیانو، (۱۲) صیدانیانو، عمالیقیانو او ماعونیانو په تېره
زمانه کښې تاسو سره ظلم زیاتے کولو او تاسو ما ته فریاد وکړو. ما تاسو د هغوئ نه بچ نهٔ کړئ څهٔ؟ (۱۳) خو تاسو بیا هم زهٔ
پرېښودم او د نورو معبودانو عبادت مو وکړو، نو زهٔ به بیا تاسو نهٔ بچ کوم. (۱۴) لاړ شئ او هغه معبودانو ته فریاد وکړئ چې
تاسو خوښ کړی دی. کله چې تاسو په تکلیف کښې یئ نو هغوئ له موقع ورکړئ چې تاسو بچ کړی." (۱۵) خو بنی اِسرائیلو
مالِک خُدائ ته ووئیل، "مونږ ګناه کړې ده. څهٔ چې ستا خوښه وی نو هغه راسره وکړه، خو نن مونږ بچ کړه." (۱۶) نو هغوئ د
پردو معبودانو نه ځان خلاص کړو او د مالِک خُدائ عبادت یې وکړو، نو د بنی اِسرائیلو په تکلیف باندې د هغهٔ زړهٔ وسوزېدو.
(۱۷) بیا د عمونیانو لښکر د جنګ دپاره تیارے وکړو او په جِلعاد کښې یې خېمې ولګولې. بنی اِسرائیل هم راغونډ شول او په
مصفاه کښې یې خېمې ولګولې. (۱۸) هلته خلقو او د بنی اِسرائیلو د قبیلو مشرانو یو بل ته ووئیل، "څوک چې په عمونیانو باندې
وړومبے حمله وکړی نو هغه به د جِلعاد په ټولو خلقو باندې مشر شی."

۱۱ (۱) د جِلعاد یو بهادر فوجی اِفتاح د یوې کنجرې زوئ وو. د هغهٔ د پلار هم جِلعاد نوم وو. (۲) د جِلعاد د خپلې ښځې نه
نور زامن هم وُو او کله چې هغوئ لوئ شول، نو اِفتاح یې مجبور کړو چې د کور نه لاړ شی. هغوئ هغهٔ ته ووئیل، "تا ته به زمونږ
د پلار په میراث کښې هیڅ هم نهٔ ملاوېږی، تهٔ د بلې ښځې زوئ یې." (۳) اِفتاح د خپلو ورونړو نه وتښتېدو او د طوب په مُلک
کښې اوسېدو. هلته د بېکاره بدمعاشانو ډله د هغهٔ سره شوه او هغوئ به د هغهٔ سره ګرځېدل. (۴) لږه موده پس عمونیان د بنی
اِسرائیلو خِلاف جنګ له لاړل. (۵) کله چې داسې وشول نو د جِلعاد مشران لاړل چې اِفتاح د طوب مُلک نه واپس راولی. (۶)
هغوئ ووئیل، "راشه او د عمونیانو خلاف په جنګ کښې زمونږ مشر شه." (۷) خو اِفتاح ورته ووئیل، "تاسو زما نه دومره نفرت
وکړو چې دې ته مو مجبور کړم چې د خپل پلار د کور نه لاړ شم. اوس چې تاسو په تکلیف کښې یئ نو ما له ولې راغلی یئ؟"
(۸) هغوئ اِفتاح ته ووئیل، "اوس مونږ تا له ځکه راواپس شُو چې غواړُو چې مونږ سره لاړ شې او د عمونیانو سره جنګ وکړې
او د جِلعاد د ټولو خلقو مشری وکړې." (۹) اِفتاح هغوئ ته ووئیل، "ښه ټیک ده کهٔ تاسو ما د ځان سره واپس بوځئ چې
عمونیانو سره جنګ وکړم او مالِک خُدائ ما له فتح راکړی، نو زهٔ به ستاسو مشر شم." (۱۰) هغوئ ورته په جواب کښې ووئیل،
"مونږ ته منظوره ده. مالِک خُدائ زمونږ ګواه دے." (۱۱) نو اِفتاح د جِلعاد مشرانو سره لاړو او خلقو هغه د قبیلو مشر او فوجی
مشر جوړ کړو. اِفتاح په مصفاه کښې د مالِک خُدائ په وړاندې خپل د ترون خبرې بیان کړې. (۱۲) بیا اِفتاح د عمون بادشاه له
پیغام وړُونکی ولېږل چې ورته ووائی، "تهٔ زمونږ سره څهٔ لانجه لرې؟ تا زمونږ په مُلک باندې ولې حمله کړې ده؟" (۱۳) د عمون
بادشاه د اِفتاح پیغام وړونکو ته جواب ورکړو، "کله چې بنی اِسرائیلیان د مِصر نه راووتل، نو هغوئ د ارنون سیند نه واخله تر
یبوق سیند او د اُردن سیند پورې زما مُلک ونیولو. نو اوس به تهٔ ما له دا بغېر د جنګ جګړې واپس راکوې." (۱۴) اِفتاح د عمون
بادشاه ته واپس پیغام وړُونکی ولېږل (۱۵) چې داسې ورته ووائی، "دا رښتیا نهٔ دی چې بنی اِسرائیلو د موآب یا د عمون مُلک
نیولے دے. (۱۶) داسې وشول یعنې کله چې بنی اِسرائیلیان د مِصر نه لاړل، نو هغوئ د صحرا په لاره بحرِقُلزم ته روان شول او
قادِس ته راغلل. (۱۷) بیا هغوئ د ادوم بادشاه له پیغام وړُونکی ولېږل چې اجازت ترې نه وغواړی چې د هغهٔ په مُلک کښې تېر
شی. خو د ادوم بادشاه هغوئ نهٔ پرېښودل. هغوئ د موآب بادشاه ته هم ووئیل، خو هغهٔ هم پرې نهٔ ښودل چې د هغهٔ په مُلک
کښې تېر شی. نو بنی اِسرائیلیان په قادِس کښې ایسار شول. (۱۸) بیا هغوئ په صحرا کښې روان وُو، د ادوم او د موآب مُلک نه
تاوېدل تر دې پورې چې د موآب نمرخاتهٔ طرف ته راغلل چې د ارنون سیند بل طرف ته وو. هغوئ هلته خېمې ولګولې، خو
هغوئ د ارنون نه پورې نهٔ وتل ځکه چې دا د موآب د حد پوله وه. (۱۹) بیا بنی اِسرائیلو په حسبون کښې د اموریانو بادشاه
سیحون ته پیغام وړُونکی ولېږل، چې د هغهٔ نه اجازت وغواړی چې هغوئ د هغهٔ په مُلک کښې تېر شی او خپل مُلک ته لاړ شی.
(۲۰) خو سیحون بنی اِسرائیلیان تېرېدو ته نهٔ پرېښودل ځکه چې په هغوئ بېاعتباره وو. هغهٔ خپل ټول لښکر راغونډ کړو، په
یهض کښې یې خېمې ولګولې او په بنی اِسرائیلو یې حمله وکړه. (۲۱) خو مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک، بنی اِسرائیلو
له په سیحون او د هغهٔ په لښکر باندې فتح ورکړه. نو بنی اِسرائیلو د هغه اموریانو هغه ټوله علاقه قبضه کړه کوم چې په هغه
مُلک کښې اوسېدل. (۲۲) هغوئ په جنوب کښې د ارنون نه واخله په شمال کښې تر یبوق پورې او نمرخاتهٔ طرف ته د صحرا نه

واخله نمرپرېوانۀ طرف ته د اُردن سیند پورې د اموریانو ټوله علاقه قبضه کړه. (۲۳) نو دا مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ
پاک وو چا چې د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو دپاره اموریان وشړل. (۲۴) چې تاسو له څۀ هم ستاسو معبود کموس درکړی دی نو
هغه به ستاسو سره وی. خو چې مالِک خُدائ، زمونږ خُدائ پاک مونږ له څۀ هم راکړی دی هغه به زمونږ سره وی. (۲۵) ستاسو
خیال دا دے څۀ چې تاسو د موآب د بادشاه د صفور د زوئ بلق نه ښۀ یئ؟ هغۀ کله بنی اِسرائیلو ته د جنګ دعوت ورکړے
دے څۀ؟ هغۀ کله زمونږ خِلاف جنګ کړے دے څۀ؟ (۲۶) بنی اِسرائیلو درې سوه کاله راسې حسبون او عیروعیر او د دې نه
ګېرچاپېره ښارونه او د ارنون سیند په غاړه ټول ښارونه قبضه کړی دی. تاسو په هغه وخت هغه واپس ولې نۀ وُو نیولی؟ (۲۷)
نه، ما ستاسو سره هیڅ بد نۀ دی کړی. تاسو دا بد کوئ چې زما سره جنګ کوئ. مالِک خُدائ قاضی دے. هغه به نن د بنی
اِسرائیلو او عمونیانو په مینځ کښې فېصله وکړی چې څوک په حقه دی.“ (۲۸) خو د عمون بادشاه، د اِفتاح د طرف نه دې پېغام
ته هیڅ پام ونۀ کړو. (۲۹) بیا د مالِک خُدائ روح په اِفتاح نازل شو. هغه په جِلعاد او په منسی کښې تېر شو او په جِلعاد کښې
مصفاه ته راواپس شو او د هغه ځائ نه یې د عمونیانو خِلاف روان شو. (۳۰) اِفتاح د مالِک خُدائ دپاره دا منښته ومنله، ”کۀ تۀ
ما له په عمونیانو باندې فتح راکړې، (۳۱) کۀ زۀ واپس په خېر سره راورسېدم او څوک هم چې زما د کور نه وړومبے زما سره د
مِلاوېدو دپاره راووتل نو هغه به د مالِک خُدائ وی نو هغه څیز به هغۀ ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړم.“ (۳۲) نو اِفتاح
د عمونیانو سره جنګ دپاره د سیند نه پورې وتلو او مالِک خُدائ هغۀ له فتح ورکړه. (۳۳) هغۀ د عیروعیر نه واخله، د مِنیت نه
ګېرچاپېره علاقه او تر ابیل کرامیم پورې ټول شل ښارونه وران کړل. هلته یو لوئ قتلِ عام وو او عمونیانو د بنی اِسرائیلو نه
شکست وخوړو.

د اِفتاح لور

(۳۴) کله چې اِفتاح واپس په مصفاه کښې کور ته لاړو، هلته د هغۀ لور د هغۀ سره مِلاوېدو له راروانه وه، ګډېده او تمبل یې وهلو.
هغه یې ایک یوه لور وه، د هغۀ نور زامن او لوڼه نۀ وې. (۳۵) کله یې چې هغه ولیده، نو هغۀ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې او
وې وئیل، ”اے زما لورې، زۀ خو به تباه او برباد شم. ما چې د مالِک خُدائ سره کوم لوظ کړے دے، زۀ خو هغه نۀ شم
ماتولے.“ (۳۶) هغې ورته ووئیل، ”کۀ تا د مالِک خُدائ سره وعده کړې وی نو تا چې څۀ وئیلی دی نو هم هغه شان ما سره
وکړه، ځکه چې مالِک خُدائ ستا دشمنانو عمونیانو نه بدل واخستلو.“ (۳۷) خو هغې خپل پلار ته ووئیل، ”تۀ زما دپاره دا یو کار
وکړه، دوه میاشتې ما یواځې پرېږده، چې زۀ د خپلو ملګرو سره د غرونو په علاقه کښې سرګردانه وګرځم او ماتم وکړم ځکه
چې زۀ به پېغلتوب کښې مړه کېږم.“ (۳۸) هغۀ ورته ووئیل چې، ”لاړه شه،“ او دوؤ میاشتو له یې لرې ولېږله. هغه د خپلو ملګرو
سره د غرونو علاقې ته لاړه او ماتم یې وکړو ځکه چې هغه بې‌اولاده او بې‌وادۀ مړه کېدله. (۳۹) دوه میاشتې پس هغه واپس خپل
پلار له راغله. هغۀ هم هغه شان وکړل چې څنګه یې د مالِک خُدائ سره لوظ کړے وو. او هغه په پېغلتوب کښې مړه شوه او د یو
سړی سره یې هم تعلق نۀ وو لرلے نو داسې په بنی اِسرائیلو کښې د دې نه یو رِواج جوړ شو (۴۰) چې ښځې به هر کال څلور
ورځې تلې چې د جِلعاد د اِفتاح د لور دپاره ماتم وکړی.

اِفتاح او اِفرائیمیان

۱۲ (۱) د اِفرائیم سړی د جنګ دپاره تیار شول، هغوئ د اُردن سیند نه صفون ته پورې وتل او اِفتاح ته یې ووئیل، ”تۀ د
عمونیانو سره جنګ دپاره د حد پولې نه ولې واوړېدلې او مونږ دې راونۀ غوښتلو چې تا سره لاړ شُو؟ مونږ به ستا کور سره تا
وسوزوو.“ (۲) خو اِفتاح هغوئ ته ووئیل، ”زما او زما د خلقو د عمونیانو سره یوه سخته لانجه وه. ما تاسو راوغوښتلئ، خو
تاسو زۀ د هغوئ نه بچ نۀ کړم. (۳) کله چې ما ته پته ولګېده چې تاسو زما د بچ کولو دپاره رانۀ غلئ، نو ما خپل ژوند په خطره
کښې واچولو او د حد پولې نه واوړېدم چې د هغوئ سره جنګ وکړم او مالِک خُدائ ما له په هغوئ باندې فتح راکړه. نو اوس
تاسو ما سره جنګ کولو له ولې راغلی یئ؟“ (۴) بیا اِفتاح د جِلعاد ټول سړی راغونډ کړل، د اِفرائیم د سړو سره یې جنګ وکړو
او هغوئ له یې شکست ورکړو ځکه چې د اِفرائیم خلقو وئیلی وُو چې، ”تاسو جِلعادیان تش د اِفرائیم او منسی مفروران یئ.“

۵ د دې دپاره چې اِفرائيميان تښتېدو ته پرې نۀږدى، جِلعاديانو هغه ځايونه ونيول چې چرته هغوئ د اُردن نه پورې وتلے
شول. کله چې به يو اِفرائيمى هم د تښتېدو کوشش کولو نو هغۀ به د پورې وتو اجازت غوښتو او د جِلعاد سړو به ترې نه تپوس
کولو، "تۀ د اِفرائيم د قبيلې يې څۀ؟" کۀ هغۀ به ووئيل چې، "نه،" ۶ هغوئ به ورته ووئيل چې، "شبوليت ووايه." خو هغۀ به
ورته په جواب کښې "سبوليت" ووئيل ځکه چې هغۀ به دا ټکے صحيح نۀ شو وئيلے. نو هغه به يې ونيولو او د اُردن سيند نه د
پورې وتو په ځائ کښې به يې ووژلو. په هغه وخت کښې دوه څلوېښت زره اِفرائيميان ووژلے شول. ۷ اِفتاح شپږ کاله د بنى
اِسرائيلو قاضى وو. بيا هغه مړ شو او په جِلعاد کښې په يو ښار کښې ښخ شو.

اِبصان، ايلون او عبدون

۸ د اِفتاح نه پس، د بيتلحم اِبصان د بنى اِسرائيلو قاضى شو. ۹ د هغۀ دېرش زامن او دېرش لوڼه وې. هغۀ خپلې لوڼه د
خپلې قبيلې نه بهر وادۀ کړې او خپلو زامنو له يې دېرش ښځې د پردو قبيلو نه وادۀ کړې. اِبصان اووۀ کاله د بنى اِسرائيلو قاضى
وو، ۱۰ بيا هغه مړ شو او په بيتلحم کښې ښخ شو. ۱۱ د اِبصان نه پس، د زبولون ايلون لس کاله د بنى اِسرائيلو قاضى شو.
۱۲ بيا هغه مړ شو او د زبولون په علاقه په ايالون کښې ښخ شو. ۱۳ د ايلون نه پس، د فِرعاتون نه د هليل زوئ عبدون د بنى
اِسرائيلو قاضى شو. ۱۴ د هغۀ څلوېښت زامن او دېرش نمسى وُو، چې هر يو په خپل خر باندې سورلى کوله. عبدون اتۀ کاله د
بنى اِسرائيلو قاضى وو، ۱۵ بيا هغه مړ شو او په فِرعاتون کښې ښخ شو چې دا ځائ د عماليقيانو د غرونو په مُلک کښې د
اِفرائيم په علاقه کښې وو.

د سمسون پيدا کېدل

۱۳ ۱ بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِلاف بيا گناه وکړه، نو هغۀ فلستيان پرېښودل چې څلوېښت کاله پرې حکومت وکړى.
۲ په هغه وخت کښې د صُرعا په ښار کښې د دان قبيلې يو سړے وو چې نوم يې منوحه وو، د هغۀ ښځه شنډه وه او بچى يې
نۀ وُو. ۳ د مالِک خُدائ فرښته هغې ته راښرګنده شوه او ورته يې وفرمائيل، "تۀ هيڅکله د بچو د پېدا کېدو جوګه شوې نۀ يې،
خو تۀ به زر اُميدواره شې او يو زوئ به دې وشى. ۴ خيال کوه چې مے يا شراب ونۀ څښې او نۀ چې حرام څيز وخورې،
۵ او ستا د زوئ پېدا کېدو نه پس هيڅکله چې د هغۀ وېښتۀ پرې نۀ کړې، ځکه چې د هغۀ د پېدا کېدو د ورځې نه به هغه
خُدائ پاک ته د نذير په حيثيت وقف وى. هغه به د فلستيانو نه د بنى اِسرائيلو بچ کول شروع کړى." ۶ بيا هغه ښځه لاړه او
خپل خاوند ته يې ووئيل، "د خُدائ پاک يو سړے ما له راغلو، هغه د خُدائ پاک د فرښتې په شان هيبتناک ښکارېدو. ما د هغۀ
نه تپوس ونۀ وکړو چې د کوم ځائ نه راغلے يې، نو هغۀ ما ته خپل نوم هم ونۀ ښودلو. ۷ خو هغۀ ما ته وفرمائيل چې زۀ به
اُميدواره شم او يو زوئ به مې وشى. هغۀ راته وفرمائيل چې مے يا شراب مۀ څښه او نۀ چې حرام څيز وخورې، ځکه چې تر
کومې پورې هغه ماشوم ژوندے وى نو هغه به خُدائ پاک ته د نذير په حيثيت وقف وى." ۸ نو منوحه مالِک خُدائ ته سوال
وکړو، "مالِکه خُدايه، د خُدائ پاک هغه سړے کوم چې تا رالېږلے وو هغه پرېږده چې بيا مونږ له راشى او مونږ ته وښائى چې
کله هغه هلک پېدا شى نو مونږ د هغۀ سره څۀ وکړُو." ۹ منوحه چې کوم سوال کړے وو نو خُدائ پاک هم هغه شان وکړل او
چې کله هغه ښځه په پټو کښې ناسته وه نو د خُدائ پاک هغه فرښته ورله واپس راغله، خو د هغې خاوند منوحه د هغې سره نۀ
وو. ۱۰ نو هغې سمدستى منډه کړه او خپل خاوند ته يې ووئيل، "ګوره، هغه بله ورځ چې کوم سړے ما له راغلے وو هغه بيا ما
ته ښرګند شوے دے." ۱۱ منوحه پاڅېدو او خپلې ښځې پسې لاړو. هغه سړى له ورَغلو او تپوس يې ترې نه وکړو، "آيا تۀ هغه
سړے يې څۀ چا چې زما د ښځې سره خبرې کولې؟" هغۀ جواب ورکړو، "آو، زۀ هم هغه يم." ۱۲ نو منوحه ترې نه تپوس
وکړو، "کله چې ستا خبره رښتيا شى، نو د هغه هلک د ژوند اصُول به څۀ وى او د هغۀ کار به څۀ وى؟" ۱۳ د مالِک خُدائ
فرښتې ورته وفرمائيل، "ستا ښځه به دا خبره يقينى کړى چې هغه هر څۀ وکړى چې څۀ ما ورته وئيلى دى. ۱۴ هغه به داسې يو
څيز هم نۀ خورى چې د انګورو باغ نه راځى، هغه به يو قِسم مے هم نۀ څښى او نۀ به حرام څيز خورى. هغه به خامخا هغه هر
څۀ کوى چې ما ورته وئيلى دى." ۱۵-۱۶ منوحه ته پته نۀ وه چې دا د مالِک خُدائ فرښته ده، نو هغۀ ورته ووئيل، "مونږ سره
لږ ايسار شه او مونږ پرېږده چې تا له يو د چېلى بچے پوخ کړُو." خو فرښتې ورته وفرمائيل، "کۀ زۀ ستاسو سره ايساره شم، نو

زۀ به ستاسو خوراک نۀ خورم. کۀ تاسو دا پَخول غواړئ، نو دا مالِک خُدائ ته د نذرانې په توګه وسوزوئ.“ (۱۷) منوحه ورته ووئيل، ”مونږ ته خپل نوم وښايه، چې کله ستا خبره رښتيا شی نو مونږ به ستا عزت وکړُو.“ (۱۸) فرښتې ورته وفرمائيل، ”تۀ زما د نوم تپوس ولې کوې؟ دا يو داسې عجيبه نوم دے چې تۀ به ورباندې پوهه نۀ شې.“ (۱۹) نو منوحه د چېلۍ يو بچے او څۀ غله واخسته او د ګټ په قربانګاه باندې يې مالِک خُدائ ته پېش کړه. او چې کله منوحه او د هغۀ ښځې ورته کتل نو مالِک خُدائ يو عجيبه کار وکړو. (۲۰-۲۱) په کوم وخت کښې چې د قربانګاه نه لمبې ختلې، نو منوحه او د هغۀ ښځې وليدل چې د مالِک خُدائ فرښته د اور په لمبو کښې بره آسمان ته وختله او منوحه او د هغۀ ښځه پړمخې په زمکې پرېوتل. خو هغوئ هغه سرے بيا ونۀ ليدو نو هغوئ ته پته ولګېده چې دا د مالِک خُدائ فرښته وه. (۲۲) منوحه خپلې ښځې ته ووئيل، ”په دې کښې څۀ شک نشته چې مونږ به مړۀ شُو، ځکه چې مونږ خُدائ پاک ليدلے دے.“ (۲۳) خو ښځې يې جواب ورکړو، ”کۀ مالِک خُدائ زمونږ وژل غوښتلے، نو هغۀ به هيڅکله زمونږ نذرانې نۀ قبلولې، نو هغۀ به مونږ ته دا هر څۀ نۀ ښودلے او نۀ به يې راته دا خبرې کړې وې.“
(۲۴) نو د هغۀ د ښځې يو زوئ وشو او سمسون نوم يې ورباندې کېښودو. هغه ماشوم لوئېدو او مالِک خُدائ برکت ورکړو. (۲۵) او د مالِک خُدائ روح هغه په هغه وخت کښې تکړه کړو چې کله هغه د صُرعا او اِستال په مينځ کښې د دان په کېمپ کښې وو.

د سمسون وادۀ

۱۴ (۱) يوه ورځ سمسون تمنت ته لاړو، هلته يې يوه پېغله فلستې وليده. (۲) هغه واپس کور ته لاړو او خپل مور پلار ته يې وفرمائيل، ”په تمنت کښې ما يوه فلستې جينۍ ليدلې ده او اوس هغه ما ته وادۀ کړئ.“ (۳) خو مور پلار يې ورته ووئيل، ”ستا په خپلوانو يا زمونږ په ټولو خلقو کښې جينۍ نشته څۀ، چې تۀ خامخا ځې او په ناسنته فلستيانو کښې جينۍ کوې؟“ خو سمسون خپل پلار ته وفرمائيل، ”هغه جينۍ ما له وکړه ځکه چې هغه مې خوښه ده.“ (۴) مور پلار ته يې دا پته نۀ وه چې په دې کار کښې د مالِک خُدائ لاس وو، ځکه چې مالِک خُدائ د فلستيانو سره د جنګ دپاره يوه موقع لټوله. په هغه وخت کښې فلستيانو په بنی اِسرائيلو باندې حکومت کولو. (۵) نو سمسون د خپل مور پلار سره تمنت ته لاړو. کله چې هلته هغوئ د انګورو په باغونو کښې تېرېدل، هغۀ آواز واورېدو چې يو ځوان زمرے هغۀ ته مخامخ غورېږی. (۶) د مالِک خُدائ روح ناڅاپه په هغۀ نازل شو او سمسون يې تکړه کړو او په تشو لاسونو يې زمرے ټوټې ټوټې کړو، لکه چې دا د چېلۍ بچے وی. خو هغۀ خپل مور پلار ته د دې په حقله ونۀ وئيل. (۷) بيا هغه لاړو او د هغه جينۍ سره يې خبرې وکړې او هغه يې خوښه شوه. (۸) يو څو ورځې پس سمسون د هغې سره وادۀ کولو دپاره واپس لاړو. په لاره کښې هغه راوګرځېدو چې د هغه ازمری لاش وګوری چې کوم يې وژلے وو او هغۀ وليدل چې د دې په لاش کښې دننه ډېرې مچۍ او شات هم وُو. (۹) هغۀ شات د لاسونو سره راوويستل او په روانه کښې يې خوړل. بيا هغۀ خپل مور او پلار له هم يوړل او لږ يې ترې نه ورکړل او هغوئ هم وخوړل، خو سمسون ونۀ فرمائيل چې دا شات يې د مړ ازمری نه راويستلی دی. (۱۰) د هغۀ پلار د هغه جينۍ کور ته لاړو او سمسون هلته لويه مېلمستيا وکړه. هلته د ځوانانو دا رِواج وو. (۱۱) کله چې فلستيانو هغه وليدو، نو هغوئ ديرش ځوانان ملګرى ورولېږل چې د هغۀ سره ايسار شی. (۱۲-۱۳) سمسون هغوئ ته وفرمائيل، ”زۀ به ستاسو نه د يو سخت سوال تپوس وکړم. کۀ تاسو يې ما له د روتۍ په دې اوو ورځو کښې جواب راکړو، نو زۀ به تاسو له د کتان ديرش چُوغې او ديرش جوړه جامې درکړم. خو کۀ جواب مو رانۀ کړو نو ما له به تاسو د کتان ديرش چُوغې او ديرش جوړه جامې راکوئ.“ هغوئ ورته ووئيل، ”مونږ ته خپل سخت سوال ووايه، چې مونږ يې واورو.“
(۱۴) هغۀ ورته وفرمائيل، ”د خوړونکی نه د خوراک څۀ شے راووتلو، د تکړه شی نه څۀ خوږ شے راووتلو.“ درې ورځې وروستو هم هغوئ د دې سخت سوال جواب ورنۀ کړے شو. (۱۵) په څلورمه ورځ هغوئ د سمسون ښځې ته ووئيل، ”خپل خاوند وغولوه چې مونږ ته د دې سخت سوال مطلب وښائی. کۀ تا ونۀ ښودلو نو مونږ به ستا د پلار په کور اور ولګوو او تا به هم په کښې وسوزوو. تا مونږ د دې دپاره راغوښتی يُو څۀ چې غريبانان شُو؟ کۀ داسې نۀ ده؟“ (۱۶) نو د سمسون ښځه په ژړا هغۀ له ورغله او ورته يې ووئيل، ”تۀ زما سره مينه نۀ کوې. تۀ زما نه کرکه کوې. تا زما د خلقو نه د سخت سوال تپوس وکړو او ما ته دې ونۀ وئيل چې د دې مطلب څۀ دے.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”ګوره، ما خپل مور پلار ته هم نۀ دی وئيلی. نو زۀ تا ته ولې ووايم؟“ (۱۷) هغې د دې په حقله د خبرات په ټولو اوو ورځو کښې ژړل. خو په اوومه ورځ هغۀ ورته د دې سخت سوال مطلب وښودلو، ځکه چې هغې د دې په حقله هغه ډېر تنګ کړو. بيا هغې فلستيانو ته ووئيل. (۱۸) نو په اوومه ورځ د نمر پرېوتو نه

مخکښې، د ښار سړو هغهٔ ته ووئيل، "د شاتو نه به خوږ څهٔ شے وی؟ د ازمرى نه به تکړه څهٔ شے وی؟" سمسون ورته په جواب کښې وفرمائيل، "کهٔ تاسو زما په غوا يوې نهٔ وے کړے، نو تاسو به د دې سخت سوال جواب نهٔ وے راکړے." ۱۹ د مالِک خُدائ روح ناڅاپه په هغهٔ باندې راغلو او هغه يې تکړه کړو او هغه لاندې اسقلون ته لاړو، چرته چې يې دېرش سړى ووژل، جامې يې ترينه وويستلې او د هغوئ جامې يې هغه سړو له ورکړې چا چې هغه سخت سوال حل کړے وو. د هغې نه پس هغه واپس د خپل پلار کور ته لاړو، چې څهٔ شوى وُو په هغې باندې سخت غصه وو. ۲۰ او د سمسون ښځه هغه سړى له ورکړے شوه چې کوم د هغهٔ په وادهٔ کښې د هغهٔ ښهٔ ملګرے وو.

پينځلسم باب

۱۵ ۱ لږه موده وروستو سمسون د غنمو د لَو په وخت کښې د خپلې ښځې سره مِلاوېدو دپاره لاړو او يو د چېلئ بچے يې ورله بوتلو. هغهٔ د هغې پلار ته وفرمائيل، "زهٔ غواړم چې د خپلې ښځې کوټې ته لاړ شم او ورسره څملم." خو د هغې پلار هغه دننه نهٔ پرېښودو. ۲ هغهٔ سمسون ته ووئيل، "په حقيقت کښې زما خيال دا وو چې تهٔ د هغې نه کرکه کوې، نو ما هغه ځکه ستا ښهٔ ملګرى له ورکړه. خو کشره خور يې ترې نه ښائسته ده، د هغې په ځائ دا وکړه." ۳ سمسون وفرمائيل، "دا ځل چې زهٔ د فلستيانو سره څهٔ کوم نو د هغې اِلزام دې په ما نهٔ شى لګولے." ۴ نو هغه لاړو او درې سوه لومبړې يې ونيولې. د دوو دوو لومبړو لکئ يې وتړلې او د دې په غوټو کښې يې چراغونه کېښودل. ۵ بيا هغهٔ چراغونه بل کړل او لومبړې يې د فلستيانو فصلونو طرف ته پرېښودلې. نو داسې هغه ګېډئ شوے فصل او ولاړ فصل يې وسوزولو او د انګورو او زيتُونو باغونه يې هم ورسره وسوزول. ۶ کله چې فلستيانو تپوس وکړو چې، "دا چا کړى دى؟" نو هغوئ خبر شول چې دا سمسون کړى دى، ځکه چې د تمنت يو سړى يعنې د هغهٔ سخر، د سمسون ښځه د سمسون ملګرى له ورکړې وه. نو فلستيان لاړل او هغه ښځه او د هغې پلار يې په اور وسوزول. ۷ سمسون هغوئ ته وفرمائيل، "چې تاسو دا کار کړے دے نو په دې وجه زهٔ قسم خورم چې تر هغې پورې به زهٔ قلار نهٔ شم چې ترڅو پورې مې ستاسو نه بدل نهٔ وى اخستے." ۸ نو هغهٔ په دوئ باندې سخته حمله وکړه او ډېر کسان يې ترې نه ووژل. بيا هغه لاړو او د ايتام غر په يو غار کښې ايسار شو.

د سمسون د فلستيانو نه بدل اخستل

۹ فلستيان راغلل او په يهوداه کښې يې خېمې ولګولې او د لحى په ښار يې حمله وکړه. ۱۰ د يهوداه سړو د هغوئ نه تپوس وکړو، "تاسو په مونږ باندې ولې حمله کوئ؟" هغوئ په جواب کښې ورته ووئيل، "مونږ د دې دپاره راغلى يُو چې سمسون قېدى بوځُو او هم هغه شان ورسره وکړُو چې څهٔ يې زمونږ سره کړى وُو." ۱۱ نو د يهوداه درې زره سړى د ايتام د غرهٔ هغه غار ته لاړل او سمسون ته يې ووئيل، "تا ته پته نشته څهٔ چې فلستيان په مونږ باندې حکومت کوى؟ تا مونږ سره څهٔ کړى دى؟" هغهٔ جواب ورکړو، "ما د هغوئ سره هم هغه شان وکړل چې څهٔ يې زما سره کړى وُو." ۱۲ هغوئ ووئيل، "مونږ دلته د دې دپاره راغلى يُو چې تا وتړُو، نو داسې به تا هغوئ ته په حواله کړُو." سمسون وفرمائيل، "ما ته قسم وخورئ چې تاسو به په خپله ما نهٔ وژنئ." ۱۳ هغوئ ورته ووئيل، "ټيک ده، مونږ به صرِف تا وتړُو او هغوئ ته به دې حواله کړُو. مونږ تا نهٔ وژنو." نو هغوئ هغه په دوو نوؤ پړو وتړلو او د غرهٔ نه يې په زور بوتلو. ۱۴ کله چې هغه لحى ته راغلو، نو فلستيانو د هغهٔ طرف ته منډې وهلې او هغهٔ ته يې چغې وهلې. د مالِک خُدائ روح ناڅاپه هغه تکړه کړو، نو هغهٔ د خپلو لاسونو او مټو نه تاو شوى پړى داسې وشلول لکه چې سوزېدلى تارونه وى. ۱۵ بيا هغهٔ د خر د ژامې يو تازه هډُوکے ومونده. هغه ورټيټ شو او راوچت يې کړو او زر سړى يې ورباندې ووژل. ۱۶ او هغهٔ ووئيل، "د خر د ژامې هډُوکى سره ما زر سړى ووژل، د خر د ژامې هډُوکى سره ما هغوئ ډېرے ډېرے کړل." ۱۷ د هغې نه پس هغهٔ د ژامې هډُوکے وغورزولو. چرته چې دا کار وشو نو د هغه ځائ نوم د ژامې غر شو. ۱۸ بيا سمسون سخت تږے شو، نو هغهٔ مالِک خُدائ ته فرياد وکړو او وې فرمائيل، "تا ما له دا لويه فتح راکړې ده، اوس زهٔ د تندې نه مرم او د ناسنته په لاسونو کښې به وغورزېږم؟" ۱۹ نو خُدائ پاک هلته د لحى په زمکه کښې يو خالى ځائ کولاو کړو او اوبهٔ ترې نه راووتلې. سمسون اوبهٔ وڅښلې او تازه دم شو. نو هغهٔ په دې باندې دا نوم کېښودو، "د

چغې وهونکی چینه“ او دا تر اوسه پورې په لحی کښې ده. ﴿۲۰﴾ د فلستیانو په دور کښې سمسون شل کاله د بنی اِسرائیلو قاضی وو.

سمسون په غزه کښې

۱۶ ﴿۱﴾ سمسون یوه ورځ فلستی ښار غزه ته لاړو، هلته د یوې کنجرې سره مِلاو شو او د هغې سره څملاستو. ﴿۲﴾ د غزه خلقو ته پته ولګېده چې سمسون هلته دے، نو هغوئ هغه ځائ نه ګېره واچوله او د ښار په دروازه کښې ې ټوله شپه د هغهٔ اِنتظار وکړو. ټوله شپه هغوئ غلی ؤو، د خپلو ځانونو سره ې دا سوچ کولو چې، ”د سحر رڼا پورې به مونږ اِنتظار وکړُو او بیا به هغه ووژنو.“ ﴿۳﴾ خو سمسون تر نیمې شپې پورې د کنجرې سره پروت وو. بیا هغه پاڅېدو او د ښار دروازه ې ونیوله او د تمبو، دُرشلو، تالو او هر څهٔ سره ې وویستله. هغهٔ دا په خپلو اوږو باندې کېښودل او د هغه غر سر پورې ې یوړل چرته نه چې حبرون ښکارېدو.

سمسون او دلیله

﴿۴﴾ د هغې نه پس، سمسون په یوه ښځه باندې مئین شو چې نوم ې دلیله وو، چې هغه د سورِق په مېدان کښې اوسېده. ﴿۵﴾ هغه پینځهٔ فلستی بادشاهان هغې له لاړل او ورته ې ووئیل، ”سمسون وغولوه چې تا ته ووائی چې هغه دومره تکړه ولې دے او مونږ په هغهٔ باندې څنګه غالِب راتلے شُو، چې وې تړُو او کمزورے ې کړُو. مونږ هر یو به تا له یوولس سوه د سپینو زرو سیکې درکړُو.“ ﴿۶﴾ نو دلیلې سمسون ته ووئیل، ”مِهربانی وکړه ما ته ووایه چې تهٔ په څهٔ څیز دومره تکړه یې. کهٔ څوک تا تړل او کمزورے کول وغواړی نو هغه داسې څنګه کولے شی؟“ ﴿۷﴾ سمسون ورته په جواب کښې وفرمائیل، ”کهٔ هغوئ د لیندې په اوو نوؤ مزو باندې ما وتړی چې هغه تازه وی او اوچ شوی نهٔ وی، نو زهٔ به د نورو په شان کمزورے شم.“ ﴿۸﴾ نو فلستی بادشاهانو دلیلې له د لیندې اووهٔ مزی راوړل چې اوچ شوی نهٔ ؤو او هغې پرې سمسون وتړلو. ﴿۹﴾ په بله کوټه کښې د هغې څهٔ سړو اِنتظار کولو، نو هغې چغه کړه، ”سمسونه، ستا د نیولو دپاره فلستیان راغلی دی.“ خو هغهٔ د لیندې مزی داسې وشلول لکه چې په تارونو باندې اور ولګی او وشلیږی. خو هغوئ ته بیا هم د هغهٔ د طاقت د راز پته ونهٔ لګېده. ﴿۱۰﴾ دلیلې سمسون ته ووئیل، ”ګوره، تا زما نه بېوقوفه جوړه کړې ده او ما ته دې دروغ ووئیل. اوس ما ته ووایه چې تهٔ څنګه ښهٔ تړلے کېدے شې.“ ﴿۱۱﴾ هغهٔ ورته وفرمائیل، ”کهٔ هغوئ ما په داسې رسو باندې وتړی چې هیڅکله هم استعمال شوې نهٔ وی، نو زهٔ به د نورو په شان کمزورے شم.“ ﴿۱۲﴾ نو دلیلې نوې رسۍ راوړې او هغه ې پرې وتړلو. بیا هغې چغه کړه، ”سمسونه، ستا د نیولو دپاره فلستیان راغلی دی.“ هغه سړو په بله کوټه کښې اِنتظار کولو. نو هغهٔ رسۍ د تارونو په شان د خپلو متو نه وشلولې. ﴿۱۳﴾ دلیلې سمسون ته ووئیل، ”تا تر اوسه پورې زما نه کم عقله جوړه کړې ده او ما ته دروغ وائې. ما ته ووایه چې تهٔ څنګه ښهٔ تړلے کېدے شې.“ هغهٔ ورته وفرمائیل، ”کهٔ تهٔ زما د وېښتو اووهٔ کونسی د جامو په خپله کډۍ کښې وګنډې او د کډۍ په سیخ پورې ې وتړې، نو زهٔ به د نورو په شان کمزورے یم.“ ﴿۱۴﴾ دلیلې هغه په آرام سره اودهٔ کړو، د هغهٔ د وېښتو اووهٔ کونسی ې وګنډلې او د کډۍ په سیخ پورې ې وتړلې او چغه ې کړه، ”سمسونه، ستا د نیولو دپاره فلستیان راغلی دی.“ خو هغه پاڅېدو او خپل وېښتهٔ ې د هغه کډۍ نه خلاص کړل. ﴿۱۵﴾ نو هغې ورته ووئیل، ”تهٔ څنګه وائې چې زما سره مینه کوې، کله چې تهٔ په ما اعتبار هم نهٔ کوې؟ تا درې ځل زما نه کم عقله جوړه کړه او تا بیا هم ما ته ونهٔ وئیل چې تهٔ په څهٔ باندې دومره تکړه یې.“ ﴿۱۶﴾ هغې به هره ورځ د هغهٔ نه تپوس کولو. هغې هغه دومره تنګ کړے وو چې پوزې له ترې راغلو. ﴿۱۷﴾ نو سمسون آخر کښې هغې ته رښتیا وئیل، ”زما وېښتهٔ هیڅکله هم نهٔ دی کل شوی. زما د پیدا کېدو د وخت نه زهٔ خُدائ پاک ته د نذیر په حیثیت وقف یم. کهٔ زما وېښتهٔ کل شوی وے، نو زما طاقت به ختم شوے وو او د نورو په شان به کمزورے وم.“ ﴿۱۸﴾ کله چې دلیلې ته پته ولګېده چې هغهٔ ورته ټول راز وښودلو، نو هغې فلستی بادشاهانو ته یو پېغام ولېږلو او ورته ې ووئیل، ”تاسو یو ځل بیا راشئ. سمسون ما ته رښتیا وئیلی دی.“ نو هغوئ راغلل او د ځان سره ې پیسې هم راوړې. ﴿۱۹﴾ دلیلې په آرام سره سمسون په خپل غېږ کښې اودهٔ کړو او بیا ې سړے راوغوښتلو، چې هغهٔ د سمسون د وېښتو اووهٔ څنې کلې کړې. نو داسې هغه ې په تکلیف کښې واچولو ځکه چې د

هغهٔ طاقت ختم شو. ﴿۲۰﴾ بیا هغې چغه کړه، ”سمسونه، ستا د نیولو دپاره فلستیان راغلی دی.“ هغه پاڅېدو او خیال یې دا وو
چې زهٔ به د مخکښې په شان ځان خلاص کړم او آزاد به شم. خو هغهٔ ته پته نهٔ وه چې مالِک خُدائ هغه پرېښے وو. ﴿۲۱﴾
فلستیانو هغه ونیولو او سترګې یې ترې نه وویستلې. هغه یې غزه ته بوتلو او د زېړو په زنځیرونو باندې یې وتړلو او په قېد کښې
ترې نه د مېچنې د تاوولو کار اخستلو. ﴿۲۲﴾ خو د هغهٔ وېښتهٔ بیا راوشول.

د سمسون مرګ

﴿۲۳﴾ فلستی بادشاهان راغونډ شول چې جشن وکړی او خپل خُدائ دجون ته یوه لویه قربانی پېش کړی. هغوئ ووئیل، ”زمونږ
خُدائ مونږ له زمونږ په دشمن سمسون باندې فتح راکړې ده.“ ﴿۲۴﴾-﴿۲۵﴾ نو هغوئ خوشحالی کوله او هغوئ ووئیل، ”سمسون
راوغواړئ او راځئ چې په هغهٔ پورې ټوقې وکړُو.“ کله چې هغوئ سمسون د قېد نه راوویستلو، نو هغوئ وربورې ټوقې کولې او
د ستنو په مینځ کښې یې ودرولے وو. کله چې خلقو هغه ولیدلو، نو هغوئ د خپل خُدائ ثناء صِفت کولو، ”زمونږ خُدائ زمونږ
په دشمن باندې فتح راکړې ده، چا چې زمونږ مُلک وران کړو او زمونږ ډېر کسان یې ووژل.“ ﴿۲۶﴾ سمسون هغه هلک ته
وفرمائیل چا چې لاس نیولے روان کړے وو چې، ”ما پرېږده چې په هغه ستنو باندې لاس ولګوم چې په کومو باندې دا کور ولاړ
دے. زهٔ په دې باندې تکیه لګول غواړم.“ ﴿۲۷﴾ هغه ځائ د ښځو او سړو نه ډک وو. پینځهٔ واړه فلستی بادشاهان هم هلته وُو او
هلته په چت باندې تقریباً درې زره ښځې او سړی وُو، هغوئ کتل چې په سمسون پورې ټوقې کېدلې. ﴿۲۸﴾ سمسون سوال وکړو،
”اے مالِکه خُدایه پاکه، لږ ما رایاد کړه، خُدایه پاکه. زهٔ تا ته سوال کوم چې یو ځل بیا ما له طاقت راکړه، نو چې په دې یو وار
د فلستیانو نه د خپلو دوو سترګو بدل واخلم.“ ﴿۲۹﴾ نو سمسون هغه دوه مینځنۍ ستنې ونیولې چې په کومو باندې هغه آبادی
ولاړه وه. په دواړو باندې یې یو یو لاس کېښودو ﴿۳۰﴾ او چغه یې کړه، ”پرېږده چې د فلستیانو سره مړ شم.“ هغهٔ د خپل ټول زور
سره ستنو له دیکه ورکړه او هغه بُتخانه په هغه پینځو بادشاهانو او په نورو ټولو کسانو باندې راوغورزېده. سمسون د خپل
مرګ په وخت د هغې نه زیات خلق ووژل چې څومره هغهٔ په خپل ژوند کښې وژلی وُو. ﴿۳۱﴾ د هغهٔ ورونړه او د هغهٔ د خاندان
نور کسان د هغهٔ لاش وړلو له راغلل. هغه یې واپس یوړو او د صُرعا او اِستال په مینځ کښې د خپل پلار منوحه په قبر کښې یې
ښخ کړو. هغه شل کاله د بنی اِسرائیلو قاضی وو.

د میکاه بُتان

۱۷ ﴿۱﴾ یو ځل یو سړے وو چې نوم یې میکاه وو، هغه د غرونو په مُلک اِفرائیم کښې اوسېدو. ﴿۲﴾ هغهٔ خپلې مور ته ووئیل،
”کله چې ستا نه هغه یوولس سوه د سپینو زرو سیکې چا پټې کړې، نو ما واورېدل چې تا هغه غل ته ښېرې وکړې. ګوره، هغه
پیسې ما سره دی او هغه ما اخستې دی.“ د هغهٔ مور ووئیل، ”زما زویه، مالِک خُدائ دې تا له برکت درکړی.“ ﴿۳﴾ هغهٔ پیسې
واپس خپلې مور له ورکړې او مور یې ووئیل، ”چې هغه ښېرې زما په زوئ باندې ونهٔ لګی زهٔ پخپله دا د سپینو زرو سیکې مالِک
خُدائ ته وقف کوم. د لرګی په یوه مجسمه به دا سپین زر وخېژولے شی. نو داسې به زهٔ دا د سپینو زرو سیکې تا له واپس
درکړم.“ ﴿۴﴾ کله یې چې دا واپس خپلې مور له ورکړې نو هغې دوه سوه د سپینو زرو سیکې یوړې او زرګر د لرګی بُت جوړ
کړو او سپین زر یې پرې وخېژول. دا د میکاه په کور کښې کېښودے شول. ﴿۵﴾ د دې سړی یعنې د میکاه یوه بُتخانه وه. هغهٔ
څهٔ بُتان او یو مقدس پېش بند جوړ کړو. او خپل یو زوئ یې خپل اِمام مقرر کړو. ﴿۶﴾ په هغه وخت کښې په بنی اِسرائیلو کښې
یو بادشاه هم نهٔ وو، خلقو هم هغه شان کول چې څهٔ یې خوښه وه. ﴿۷﴾ هم په هغه وخت کښې هلته یو ځوان لیوی وو چې د
یهوداه د بیتلحم په ښار کښې اوسېدو. ﴿۸﴾ هغه د بیتلحم نه لاړو چې د اوسېدو دپاره بل ځائ ولټوی. د سفر په دوران کښې د
اِفرائیم د غرونو په مُلک کښې د میکاه کور ته راغلو. ﴿۹﴾ میکاه د هغهٔ نه تپوس وکړو، ”تهٔ د کوم ځائ نه راغلے یې؟“ هغهٔ ورته
ووئیل، ”زهٔ یو لیوی یم چې د یهوداه د بیتلحم نه راغلے یم. زهٔ د اوسېدو دپاره یو ځائ لټوم.“ ﴿۱۰﴾ میکاه ووئیل، ”ما سره
ایسار شه. زما اِمام او مشیر شه او زهٔ به په یو کال کښې لس د سپینو زرو سیکې، جامې او خوراک درکوم.“ ﴿۱۱﴾ هغه ځوان لیوی
د میکاه سره اوسېدو ته راضی شو او د هغهٔ د زوئ په شان شو. ﴿۱۲﴾ میکاه هغه خپل اِمام مقرر کړو او هغه د میکاه په کور

کښې اوسېدو. (۱۳) میکاه ووئیل، "اوس چې زما یو لیوی اِمام شته، نو ما ته پته ده چې مالِک خُدائ به زما هر کار سم کړی."

میکاه او د دان قبیله

۱۸ (۱) په هغه وخت کښې چې د بنی اِسرائیلو یو بادشاه هم نۀ وو نو په هغه ورځو کښې د دان قبیلې یوه داسې علاقه لټوله
چې دعویٰ پرې وکړی او قبضه یې کړی ځکه چې د بنی اِسرائیلو په قبیلو کښې هغوئ ته خپله زمکه نۀ وه مِلاو شوې. (۲) نو د
دان د قبیلې د ټولو کورَنو نه پینځۀ تکړه سړی خوښ کړل. هغوئ یې د صُرعا او اِستال ښارونو نه ولېږل او ورته یې ووئیل چې،
"د هغه مُلک تحقیق وکړئ او وېې لټوئ." کله چې هغوئ د غرونو مُلک اِفرائیم ته ورسېدل، نو هغوئ د میکاه په کور کښې ایسار
شول. (۳) کله چې هغوئ هلته وُو، نو هغوئ د هغه ځوان لیوی په لهجه باندې پوهه شول، نو هغوئ ورغلل او تپوس یې ترې نه
وکړو، "تۀ دلته څۀ کوې؟ تۀ دلته چا راوستلے یې؟" (۴) هغۀ جواب ورکړو، "زۀ د میکاه سره کار کوم، زۀ د اِمام په توګه د
هغۀ سره خِدمت کوم او هغه ما له تنخواه راکوی." (۵) هغوئ هغۀ ته ووئیل، "د خُدائ پاک نه لږ تپوس وکړه چې مونږ به په
خپل سفر کښې کامیاب شُو او کۀ نه." (۶) اِمام جواب ورکړو، "په خیر لاړ شئ، ستاسو سفر د مالِک خُدائ نه منظور شوے
دے." (۷) نو هغه پینځۀ سړی روان شول او د لیس ښار ته لاړل. هغوئ ولیدل چې د هغه ځائ خلق د صیدانیانو په شان په امن
سره اوسېدل. هغوئ امن پسند او غلی خلق وُو، د هیچا سره یې هم لانجه نۀ وه، هغوئ سره د ضرورت ټول څیزونه موجود وُو.
هغوئ د صیدانیانو نه ښۀ لرې اوسېدل او د نورو خلقو سره یې هیڅ لین دین نۀ کولو. (۸) کله چې هغه پینځۀ سړی صُرعا او
اِستال ته راوګرځېدل، نو د دوئ خپلوانو د هغوئ نه تپوس وکړو چې، "تاسو څۀ ولیدل." (۹) هغوئ جواب ورکړو، "راځئ چې
په لیس حمله وکړُو. مونږ هغه مُلک ولیدو او هغه ډېر ښۀ وو. دلته هسې مۀ ایساربږئ. زر شئ. او هغه مُلک ونیسئ. (۱۰) کله
چې تاسو هلته ورسېږئ، نو تاسو به وګورئ چې هغه امن پسند خلق دی. هغه یو لوئ مُلک دے، او چې څۀ غواړئ هغه هر څۀ
په کښې شته او خُدائ پاک هغه تاسو له درکوی." (۱۱) نو د دان قبیلې شپږ سوه سړی د صُرعا او اِستال نه لاړل او د جنګ
وسله ورسره وه. (۱۲) هغوئ لاړل او د یهوداه په مغرب په قِریَت‌یعریم کښې یې خېمې ولګولې. نو دا ځکه د هغه ځائ نوم تر
اوسه پورې د "دان کېمپ" دے. (۱۳) هغوئ د هغه ځائ نه لاړل او د غرونو په مُلک اِفرائیم کښې د میکاه کور ته راغلل. (۱۴) بیا
هغه پینځۀ سړی کوم چې د لیس مُلک کتلو له تلی وُو هغوئ خپلو ملګرو ته ووئیل، "تاسو ته پته وه څۀ چې هلته په یو کور کښې
یوه مجسمه او یو په قالب کښې جوړ شوے بُت دے؟ هلته نور بُتان او مقدس پېش بند هم دی. ستاسو څۀ خیال دے چې څۀ
وکړُو؟" (۱۵) هغوئ د میکاه کور ته لاړل، چرته چې هغه ځوان لیوی اوسېدو او سلام یې ورباندې واچولو. (۱۶) په دې دوران
کښې چې د دان کوم شپږ سوه فوجیان چې د جنګ دپاره تیار وُو، هغوئ په دروازه کښې ولاړ وُو. (۱۷) هغه پینځۀ جاسوسان
سیدها کور ته ننوتل او هغه ټول بُتان او مقدس پېش بند یې واخستلو، په دې دوران کښې اِمام د شپږ سوو وسله بندو سړو سره
په دروازه کښې ایسار وو. (۱۸) کله چې سړی د میکاه کور ته ننوتل او مقدس څیزونه یې راواخستل، نو اِمام د هغوئ نه تپوس
وکړو، "تاسو څۀ کوئ؟" (۱۹) هغوئ ورته ووئیل، "غلے شه. چې یوه خبره هم ونۀ کړې. مونږ سره لاړ شه او زمونږ اِمام او
مشر شه. د یو سړی د خاندان د اِمام کېدو نه دا ښه نۀ ده څۀ چې د بنی اِسرائیلو د یوې قبیلې اِمام شې؟" (۲۰) نو اِمام په دې
باندې ډېر خوشحاله شو او هغه مقدس څیزونه یې واخستل او د هغوئ سره لاړو. (۲۱) نو هغوئ خپل بچی، څاروی او خپل هر
څۀ د ځان نه مخکښې کړل او روان شول. (۲۲) هغوئ د هغه کور نه ښۀ لرې مزل کړے وو نو میکاه خپل ګاونډیان راغونډ کړل
او د دان په سړو پسې لاړل او ورورسېدل. (۲۳) او هغوئ ته یې چغه کړه. د دان سړی راوګرځېدل او د میکاه نه یې تپوس وکړو،
"څۀ چل دے چې دومره ډېر خلق راغونډ شوی یئ؟" (۲۴) میکاه ورته په جواب کښې ووئیل، "مطلب دې څۀ دے، څۀ خبره ده؟
تۀ زما اِمام بوځې او زما جوړ کړی معبودان اوړې او ځې نو نور زما سره څۀ پاتې کېږی؟" (۲۵) د دان سړو ورته ووئیل، "ستا
دپاره به دا ښۀ وی چې نور هیڅ غږ ونۀ کړې. ګنې دا سړی به غصه شی او حمله به درباندې وکړی او بیا به تۀ او ستا ټول
خاندان مړۀ شئ." (۲۶) نو هغوئ په خپله مخه لاړل. میکاه ته پته ولګېده چې د دان سړی په هغوئ باندې ډېر زیات تکړه دی، نو
هغه راوګرځېدو او کور ته لاړو. (۲۷-۲۸) کله چې د دان سړو اِمام او هغه څیزونه یوړل چې کوم میکاه جوړ کړی وُو، هغوئ
لاړل او په لیس یې حمله وکړه، چې کوم امن پسند خلق وُو او د جنګ دپاره تیار نۀ وُو. هغوئ د بیت‌رِحوب په وادی کښې وُو

او هغوئ د دې اوسېدونکی قتل کړل او په ښار يې اور بل کړو. داسې هيڅ څوک هم نۀ وُو چې هغوئ يې بچ کړی وے، ځکه چې ليس د صيدا نه ښۀ لرې وو او د نورو خلقو سره د هغوئ لين دين نۀ وو. د دان قبيلې خلقو هغه ښار بيا جوړ کړو او په هغې کښې اوسېدل. ۲۹ هغوئ د دې نوم د ليس نه دان ته بدل کړو، دان د هغوئ پلار نيکۀ او د يعقوب زوئ وو. ۳۰ د دان خلقو د ځان دپاره جوړ شوے بُت ولګول، او د موسىٰ نمسى او د جيرسوم زوئ يونتن او د هغۀ زامنو تر هغې پورې د اِمامانو په توګه خِدمت کولو چې جلاوطنى ته بوتلے شول. ۳۱ تر کومې پورې چې د خُدائ پاک کور په سيلا کښې وو نو تر هغه وخته پورې د ميکاه بُت هلته وو.

يو ليوے او د هغۀ وينځه

۱۹ ۱ په هغه ورځو کښې د بنى اِسرائيلو بادشاه نۀ وو او يو ليوے چې د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې ډېر لرې اوسېدو، هغۀ د يهوداه د بيت‌لحم نه يوه وينځه بوتله چې ښځه يې شى. ۲ خو هغه د هغۀ نه خفه شوه، په بيت‌لحم کښې واپس د خپل پلار کور ته لاړه او څلور مياشتې يې هلته تېرې کړې. ۳ بيا هغه سړى دا فيصله وکړه چې هغې پسې لاړ شى او رضا يې کړى چې واپس هغۀ له راشى. هغۀ خپل نوکر او دوه خرونه ځان سره بوتلل. نو کله چې هغه هلته ورسېدو نو ښځې هغه د خپل پلار کور ته راوستو او چې سخر هغه وليدو نو ورته يې ډېر په مينه پخير راغلے ووئيلو. ۴ د هغۀ سخر پرې زور واچولو چې ايسار شى، نو هغه درې ورځې هلته پاتې شو. هغوئ هلته خوراک څښاک وکړو او درې شپې يې تېرې کړې. ۵ د څلورمې ورځې په سحر هغوئ وختى پاڅېدل او د تلو تيارے يې وکړو. خو د ښځې پلار هغه ليوى ته ووئيل، "وړومبے لږ څۀ وخوره. چې تازه دم شې نو ورووستو به بيا لاړ شې." ۶ نو هغه دواړه سړى کښېناستل او په يو ځائ يې خوراک څښاک وکړو. د ښځې پلار بيا هغۀ ته ووئيل، "دا به ښۀ وى چې شپه دلته تېره کړې او خپل زړۀ خوشحاله کړې." ۷ ليوے پاڅېدو چې لاړ شى، خو د هغۀ سخر ورته مِنت وکړو چې ايسار شى، نو هغۀ يوه بله شپه هم هلته تېره کړه. ۸ په پينځمه ورځ سحر وختى هغه روان شو، خو سخر ورته ووئيل، "لږ څۀ وخوره او مازيګر پورې صبر وکړه." نو دواړو سړو يو ځائ روټۍ وخوړه. ۹ کله چې هغه سړے، د هغۀ وينځه او د هغۀ نوکر يو ځل بيا روان شول، نو سخر ورته ووئيل، "وګوره، ماښام نزدې دے، په کار دى چې تاسو ټوله شپه پاتې شئ. زر به تيارۀ شى، دلته پاتې شئ او خپل زړۀ خوشحاله کړئ. سحر د سفر دپاره وختى پاڅئ او خپل کور ته لاړ شئ." ۱۰-۱۱ خو هغه سړى نۀ غوښتل چې بله شپه هم تېره کړى، نو هغه او د هغۀ وينځه په خپله مخه روان شول، خپل نوکر او دوه کته شوى خرونه هم ورسره وُو. د ورځې ناوخته وو چې هغوئ يبوس يعنې يروشلم ته نزدې راغلل، نو نوکر خپل مالِک ته ووئيل، "دلته به ودرېږو او په دې يبوسى ښار کښې به شپه تېره کړُو." ۱۲-۱۳ خو نېک يې ووئيل، "مونږ به په يو داسې ښار کښې نۀ پاتې کيږُو چې د هغه ځائ خلق بنى اِسرائيل نۀ وى. مونږ به تېر شُو او لږ مخکښې به لاړ شُو او په جبعه يا راما کښې به شپه تېره کړُو." ۱۴ نو هغوئ د يبوس نه تېر شول او په خپله مخه روان وُو. نمر په پرېوتو وو چې هغوئ د بنيامين په علاقه کښې جبعې ته راغلل. ۱۵ هغوئ د شپې تېرولو دپاره ورغلل. هغوئ ښار ته لاړل او په بازار کښې کښېناستل، خو هيچا د شپې دپاره کور ته بونۀ تلل. ۱۶ څۀ وخت چې هغوئ هلته وُو، نو يو بوډا سړے راغلو چې ټوله ورځ يې په پټو کښې کار کړے وو. په اصل کښې هغه د اِفرائيم د غرونو د مُلک وو، خو اوس په جبعه کښې اوسېدو. (هلته نور خلق د بنيامين د قبيلې وُو.) ۱۷ هغه بوډا سړى د ښار په بازار کښې مسافر وليدو او تپوس يې ترې نه وکړو، "تۀ د کوم ځائ نه راغلے يې؟ او تۀ چرته ځې؟" ۱۸ ليوى جواب ورکړو، "مونږ د يهوداه په بيت‌لحم کښې وُو او اوس مونږ د اِفرائيم د غرونو مُلک لرې برخې ته روان يُو د کوم نه چې زۀ راغلے يم. خو داسې هيڅ څوک هم نشته چې مونږ خپل کور ته بوځى، ۱۹ زمونږ سره د خپلو خرونو دپاره واښۀ او بوس هم شته او داسې زما، زما د بلې ښځې او زما د نوکر دپاره روټۍ او مے هم شته. ما سره د ضرورت هر يو څيز موجود دے." ۲۰ هغه بوډا سړى ورته ووئيل، "په خير راغلئ. زۀ به ستاسو د هر ضرورت خيال ساتم، تاسو په بازار کښې شپه مۀ تېروئ." ۲۱ نو هغوئ يې د ځان سره کور ته بوتلل او د هغوئ خرونو له يې خوراک ورکړو. بيا هغوئ خپلې پښې وينځلې او روټۍ يې وخوړه.
۲۲ هغوئ خپل زړونه خوشحالول چې د ښار څۀ بدکاره سړى ناڅاپه د کور نه تاو شول او په دروازه وهلو باندې يې شروع وکړه. هغوئ هغه بوډا سړى ته ووئيل، "هغه سړے راوباسه چې تا سره کور ته راغلے دے. مونږ د هغۀ سره حرامکارى کول غواړُو." ۲۳ خو هغه بوډا سړے بهر ورووتلو او ورته يې ووئيل، "نه، زما ورونړو، زۀ تاسو ته مِنت کوم چې داسې خراب او

بې‌اخلاقه کار مهٔ کوئ. دا سړے زما مېلمه دے. (۲۴) گورئ، دلته د هغهٔ وينځه او زما لور ده چې وادهٔ شوې نهٔ ده. زهٔ به اوس
هغوئ ستاسو دپاره بهر راوباسم او څهٔ مو چې خوښه وی ورسره يې وکړئ، خو د دې سړی سره داسې بد کار مهٔ کوئ." (۲۵)
خو هغه سړو د هغهٔ خبره نهٔ منله. نو ليوی خپله وينځه بهر ورولېږله. نو هغوئ ورسره په زور زنا وکړه او ټوله شپه يې د هغې
بې‌عزتی وکړه او په سحر کښې يې پرېښودله. (۲۶) د سحر په رڼا کښې هغه ښځه راغله او د هغه بوډا سړی د کور په دروازه کښې
وغورزېدله، چرته يې چې خاوند وو. د نمر راختلو پورې هغه هلته وه. (۲۷) سحر د هغې خاوند پاڅېدو او کله چې هغهٔ دروازه
کولاو کړه چې په خپله مخه لاړ شی، نو هغهٔ د کور په مخکښې خپله وينځه وليده چې د دروازې په خولهٔ کښې پرَته وه او لاسونه
يې درشل ته رسېدلی وُو. (۲۸) هغهٔ ورته ووئيل، "پاڅه، راځه چې ځُو." خو هغې جواب ورنهٔ کړو. نو د هغې لاش يې په خر باندې
واچولو او په خپله مخه کور ته روان شو. (۲۹) کله چې هغه ورسېدو، نو هغه کور ته دننه لاړو او چاقُو يې راواخستلو. هغهٔ د
خپلې وينځې لاش واخستلو، دولس ټوټې يې ترې نه جوړې کړې او يوه يوه ټوټه يې د بنی اِسرائيلو دولسو قبيلو له ولېږله. (۳۰)
هر چا به چې دا وليدل نو وئيل به، "د کله نه چې بنی اِسرائيل د مِصر نه راوتلی دی، نو مونږ هيڅکله د داسې کار په حقله نهٔ دی
اورېدلی او نهٔ کله داسې کار شوے دے. مونږ به د دې په حقله سوچ وکړُو. مونږ ته ووايئ چې څهٔ وکړُو؟"

د بنی اِسرائيلو جنگ دپاره تيارے کول

۲۰ (۱) بيا په شمال کښې د دان نه واخله په جنوب کښې تر بيرسبع پورې، هم داسې نمرخاتهٔ طرف ته د جِلعاد د مُلک ټول
بنی اِسرائيل راووتل. قوم د يو تن په شان په مصفاه کښې د مالِک خُدائ په حضور کښې راغونډ شو. (۲) د بنی اِسرائيلو د ټولو
قبيلو مشران د خُدائ پاک د خلقو په دې غونډه کښې حاضر وُو او هلته څلور لاکه فوجيان د تُورو سره ولاړ وُو. (۳) په دې
دوران کښې د بنيامين خلق خبر شول چې نور ټول بنی اِسرائيل په مصفاه کښې راغونډ شوی دی. بنی اِسرائيلو تپوس وکړو،
"مونږ ته ووايئ چې دا جرم څنگه شوے دے؟" (۴) د کوم ليوی چې وينځه وژلے شوې وه هغهٔ جواب ورکړو، "زهٔ او زما بله
ښځه د بنيامين په علاقه کښې جبعه ته د شپې تېرولو دپاره لاړُو. (۵) د جبعې سړی په ما باندې د حملې کولو دپاره راغلل او د
کور نه يې گېره واچوله. د هغوئ اراده زما قتلول وُو، خو هغوئ زما د وينځې سره دومره غلط کار وکړو چې مړه شوه. (۶) ما
د هغې لاش يوړو، ټوټې ټوټې مې کړو او يوه يوه ټوټه مې د بنی اِسرائيلو دولسو قبيلو ته ولېږله. دې خلقو په مونږ کښې سپک او
شرمناک کار کړے دے. (۷) تاسو ټول بنی اِسرائيل دلته يئ. نو تاسو فېصله وکړئ چې مونږ له څهٔ کول په کار دی." (۸) ټول
خلق يو ځائ پاڅېدل او وې وئيل، "په مونږ کښې به يو کس هم واپس نهٔ ځی کهٔ هغه په خېمه کښې اوسېږی او کهٔ په کور کښې.
(۹) مونږ به داسې کار وکړُو چې پچه به واچوو او څهٔ سړی به خوښ کړُو چې په جبعه باندې حمله وکړی. (۱۰) د بنی اِسرائيلو
لسمه برخه سړی به لښکر له خوراک رسوی او نور به لاړ شی چې د جبعې نه د دې بې‌شرمه کار بدل واخلی چې هغوئ د بنی
اِسرائيل په مُلک کښې کړے دے." (۱۱) نو د بنی اِسرائيلو ټول سړی د دې يو مقصد دپاره راغونډ شول چې په ښار حمله
وکړی. (۱۲) د بنی اِسرائيلو قبيلو د بنيامين ټولې علاقې ته پېغام ورُونکی ولېږل چې ووائی، "دا څومره سخت جرم دے چې
ستاسو په مُلک کښې شوے دے. (۱۳) نو د جبعه دا بدکاره کسان مونږ ته حواله کړئ، چې مونږ يې ووژنو او دا بد عمل د بنی
اِسرائيلو نه لرې کړُو." خو د بنيامين خلقو خپلو خلقو يعنې بنی اِسرائيلو ته غوږ ونهٔ نيولو. (۱۴) هغوئ د بنيامين د ټولو ښارونو
نه جبعې ته راغلل چې د نورو بنی اِسرائيلو سره جنگ وکړی. (۱۵)-(۱۶) هغوئ په هغه ورځ باندې د خپلو ښارونو نه شپږويشت
زره وسله بند فوجيان راوغوښتل. د دې نه علاوه، د جبعې اوسېدونکو اووهٔ سوه خاص خوښ شوی کسان هم راغونډ کړل کوم
چې گس متی وُو. هر يو کس د لينډې په کاڼی باندې يو وېښتهٔ ويشتلے شو او هيڅکله ترې نه نهٔ خطا کېدو. (۱۷) د بنيامين د
خلقو نه بغېر نورو بنی اِسرائيلی قبيلو څلور لاکه وسله بند فوجيان راغونډ کړل چې کوم ټول تکړه فوجيان وُو.

د بنيامين قبيلې خِلاف جنگ

(۱۸) بنی اِسرائيل په بيت‌ايل کښې د عبادت ځائ ته لاړل، هلته هغوئ د خُدائ پاک نه تپوس وکړو، "کومې يوې قبيلې له اول په
کار دی چې په بنيامينيانو باندې حمله وکړی؟" مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "د يهوداه قبيله." (۱۹) نو په ورپسې سحر بنی

اِسرائيل روان شول او د جبعې ښار ته نزدې يې خېمې ولګولې. ﴿۲۰﴾ هغوئ د بنيامين په لښکر باندې حملې کولو له لاړل او ښار
ته مخامخ يې د جنګ دپاره د فوجيانو قطارونه جوړ کړل. ﴿۲۱﴾ د بنيامين لښکر د ښار نه بهر راووتلو او د ورځې ختمېدو نه
مخکښې هغوئ دوويشت زره بنى اِسرائيلى فوجيان وژلى وُو. ﴿۲۲﴾-﴿۲۳﴾ نو بنى اِسرائيليان د عبادت ځائ ته لاړل او تر ماښامه
پورې يې د مالِک خُدائ په حضور کښې د غم ژړا وکړه. هغوئ د هغهٔ نه تپوس وکړو، ”مونږ له په کار دى څهٔ چې مونږ بيا د
خپلو ورونړو بنيامينيانو خِلاف جنګ له لاړ شُو؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”آو.“ نو بنى اِسرائيليان زړَور شول او د جنګ
دپاره يې هم هغه شان قطارونه جوړ کړل لکه څنګه يې چې په مخکښې ورځ باندې جوړ کړى وُو. ﴿۲۴﴾ هغوئ په دويم ځل د
بنيامين د لښکر خِلاف روان شول. ﴿۲۵﴾ بنيامينيان په دويم ځل د جبعې نه راووتل او په دې ځل هغوئ اتلس زره وسله بند بنى
اِسرائيلى فوجيان ووژل. ﴿۲۶﴾ نو ټول بنى اِسرائيل بيت‌ايل ته لاړل او د غم ژړا يې وکړه. هغوئ هلته د مالِک خُدائ په حضور
کښې کښيناستل او تر ماښامه پورې يې خوراک نهٔ کولو. هغوئ د سلامتئ نذرانې او څهٔ سوزېدونکې نذرانې مالِک خُدائ ته پېش
کړې. ﴿۲۷﴾-﴿۲۸﴾ د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په هغه ورځو کښې په بيت‌ايل کښې وو او د هارون نمسے، د اِلىعزر زوئ
فينحاس د دې مشر وو. خلقو مالِک خُدائ ته ووئيل، ”مونږ له په کار دى چې د خپلو ورونړو بنيامينيانو سره بيا جنګ له لاړ شُو
او کهٔ نه؟“ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”جنګ وکړئ. زهٔ به سبا په هغوئ باندې تاسو له فتح درکړم.“ ﴿۲۹﴾ نو بنى اِسرائيلو د
جبعې نه ګېرچاپېره څهٔ فوجيان په پټو ځايونو کښې کښېنول. ﴿۳۰﴾ نو په درېمه ورځ هغوئ د بنيامين د لښکر خِلاف روان شول
او جبعه ته مخامخ يې د جنګ دپاره د فوجيانو صفونه جوړ کړل، لکه څنګه چې يې مخکښې جوړ کړى وُو. ﴿۳۱﴾ بنيامينيان د
جنګ دپاره راووتل او د ښار نه لرې بوتلے شول. هغوئ د مخکښې په شان په کولاو مېدان کښې د بيت‌ايل په لاره او د جبعې په
لاره د څهٔ بنى اِسرائيلو وژل شروع کړل او تقريباً دېرش بنى اِسرائيليان يې ووژل. ﴿۳۲﴾ بنيامينيانو ووئيل، ”مونږ هغوئ له هم هغه
شان شکست ورکړو چې څنګه مو مخکښې ورکړے وو.“ خو بنى اِسرائيلو منصوبه جوړه کړې وه چې هغوئ وياسى او په
سړکونو باندې يې د ښار نه لرې بوځى. ﴿۳۳﴾ نو کله چې د بنى اِسرائيلو غټ لښکر بعل تمر ته ورسېدو نو صفونه يې جوړ کړل.
بيا سړى د نمرېرېواتهٔ طرف د جبعه ښار ګېرچاپېره د پټو ځايونو نه د جنګ دپاره راووتل. ﴿۳۴﴾ د بنى اِسرائيلو لسو زرو تکړه
فوجيانو په جبعه حمله وکړه او دا سخت جنګ وو. بنيامينيانو ته پته نهٔ وه چې د هغوئ تباهى رانزدې ده. ﴿۳۵﴾ مالِک خُدائ بنى
اِسرائيلو له د بنيامين په لښکر باندې فتح ورکړه. بنى اِسرائيلو په هغه ورځ باندې پينځويشت زره او سل دشمنان ووژل چا چې
تُورې راويستلې وې، ﴿۳۶﴾ او بنيامينيانو ته پته ولګېده چې هغوئ شکست وخوړو.

بنى اِسرائيلو څنګه فتح وموندله

د بنى اِسرائيلو اصلى لښکر د بنيامينيانو نه راواپس شوے وو ځکه چې هغوئ په هغه سړو باندې اعتبار کولو چې هغوئ د جبعې
نه ګېرچاپېره په پټو ځايونو کښې کښېنولى وُو. ﴿۳۷﴾ دا سړى په منډه منډه جبعې ته لاړل، هغوئ په ښار کښې خوارهٔ شول او
هلته يې هر يو کس ووژلو. ﴿۳۸﴾ د بنى اِسرائيلو اصلى لښکر او په پټو ځايونو کښې سړو يوه نښه مقرره کړې وه. کله به چې
هغوئ د لوګى يوه لويه وريځ وليده چې د ښار نه ختله، ﴿۳۹﴾ نو د جنګ د مېدان بنى اِسرائيليان به راوګرځېدل. تر هغه وخت
پورې بنيامينيانو هغه دېرش بنى اِسرائيليان وژلى وُو. او هغوئ د خپل ځان سره ووئيل، ”بېشکه چې مونږ د مخکښېنى جنګ په
شان هغوئ له شکست ورکړو.“ ﴿۴۰﴾ بيا نښه ښکاره شوه، د ټول ښار نه د لوګى د وريځې ختل شروع شول. چې بنيامينيانو په
ځان پسې وروستو وکتل نو حېران شول چې د ټول ښار نه لمبې ختلې. ﴿۴۱﴾ نو بنى اِسرائيليان راوګرځېدل او بنيامينيان په
وارخطايئ آخته شوى وُو ځکه چې هغوئ ته پته ولګېده چې د هغوئ تباهى رانزدې ده. ﴿۴۲﴾ هغوئ د بنى اِسرائيلو نه په شا لاړل
او کولاو مېدان ته يې منډه کړه، خو هغوئ تښتېدے نهٔ شول. هغوئ د اصلى لښکر او د هغه سړو په مينځ کښې ونيولے شول
کوم چې اوس د ښار نه راوتل او هغوئ تباه شول. ﴿۴۳﴾ بنى اِسرائيلو دشمنان ګېر کړل او بغير د رکاوټ نه هغوئ د جبعه
نمرخاتهٔ طرف ته يو ځائ پورې ورپسې وُو او د تګ په دوران يې هغوئ وژل. ﴿۴۴﴾ د بنيامينيانو اتلس زره ښهٔ فوجيان ووژلے
شول. ﴿۴۵﴾ هغه نور راوګرځېدل او د کولاو مېدان په طرف د رِمون ګټ ته وتښتېدل. د هغوئ نه پينځهٔ زره سړى په لاره کښې
ووژلے شول. بنى اِسرائيل په هغه نورو پسې جِدوم ته روان وُو او دوه زره يې ووژل. ﴿۴۶﴾ په هغه ورځ باندې ټول پينځويشت زره
بنيامينيان ووژلے شول چې ټول تکړه فوجيان وُو. ﴿۴۷﴾ خو شپږ سوه سړى صحرا ته وتښتېدل او چې د رِمون ګټ ته ورسېدل

نو هلته څلور میاشتې پاتې شول. (۴۸) بنی اِسرائیلیان هغه پاتې شوو بنیامینیانو پسې راواپس شول او ټول سړی، ښځې، ماشومان
او داسې څناور يې هم ووژل. هغوئ په هغه علاقه کښې هر يو ښار وسوزولو.

د بنیامین قبیلې دپاره ښځې

۲۱ (۱) کله چې بنی اِسرائیلیان په مصفاه کښې راغونډ شوی ؤو، نو هغوئ د مالِک خُدائ سره دا پوخ لوظ کړے وو چې،
”زمونږ يو کس به هم يو بنیامینی له خپله لور نۀ ورکوی.“ (۲) نو اوس د بنی اِسرائیلو خلق بیت‌ایل ته لاړل او هلته تر ماښامه
پورې د خُدائ پاک په حضور کښې ناست ؤو. هغوئ په چغو چغو او د ډېر فریاد سره ژړا وکړه، (۳) ”اے مالِکه خُدایه، د بنی
اِسرائیلو خُدایه پاکه، داسې ولې وشول؟ د بنیامین قبیله ولې د بنی اِسرائیلو نه ورکیږی؟“ (۴) بل سحر وختی خلقو هلته يو
قربان‌ګاه جوړه کړه او د سلامتی نذرانې او سوزېدونکې نذرانې يې پېش کړې. (۵) هغوئ تپوس وکړو، ”د بنی اِسرائیلو د ټولو
قبیلو نه داسې يوه قبیله شته چې په مصفاه کښې د مالِک خُدائ په حضور کښې غونډې له نۀ وی تلې؟“ هغوئ پوخ قسم کړے
وو چې هر څوک مصفاه له نۀ وی تلے نو هغه به وژلے شی. (۶) بنی اِسرائیل په خپلو وروڼو بنیامینیانو باندې خفه ؤو او وې
وئیل، ”نن د بنی اِسرائیلو نه يوه قبیله جدا شوه. (۷) مونږ څۀ وکړُو چې د بنیامین کوم سړی پاتې دی چې هغوئ له د ښځو
بندوبست وکړُو؟ مونږ د مالِک خُدائ سره پوخ لوظ کړے دے چې مونږ به هغوئ له خپلې لوڼه نۀ ورکوو.“ (۸) کله چې هغوئ
تپوس وکړو چې د بنی اِسرائیلو په قبیلو کښې کۀ داسې يوه قبیله وی چې هغه په مصفاه کښې غونډې ته نۀ وی تلې، نو هغوئ ته
پته ولګېده چې د جِلعاد د یبیس يو کس هم هلته نۀ وو، (۹) کله چې د خلقو حاضری اخستلے شوه نو د یبیس يو کس هم نۀ
وو. (۱۰) نو غونډې خپل دولس زره تکړه سړی د دې حُکم سره ولېږل، ”لاړ شئ او په یبیس کښې سره د ښځو او ماشومانو هر
يو کس ووژنئ. (۱۱) ټول نران ووژنئ او هغه ټولې ښځې هم ووژنئ چې د سړی سره څملاستلې وی.“ (۱۲) د یبیس په خلقو کښې
هغوئ څلور سوه داسې پېغلې پېدا کړې چې د چا لاس هم ورته نۀ ؤو رسېدلے، نو هغوئ يې په سیلا کښې کېمپ ته راوستلې،
کوم چې د کنعان په مُلک کښې دے. (۱۳) بیا ټولې غونډې بنیامینیانو ته دا خبر ولېږلو کوم چې د رِمون ګټ سره ؤو او د روغې
دپاره جرګه يې ورولېږله. (۱۴) بنیامینیان واپس راغلل او نورو بنی اِسرائیلو هغوئ له د یبیس جینکۍ ورکړې کومې چې وژلے
شوې نۀ وې خو دا د هغوئ دپاره کافی نۀ وې. (۱۵) خلق په بنیامینیانو باندې خفه ؤو ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د
قبیلو اِتحاد مات کړے وو. (۱۶) نو د غونډې مشرانو ووئیل، ”د بنیامین په قبیله کښې نورې ښځې نشته، کوم سړی چې پاتې دی
نو د هغوئ دپاره د ښځو بندوبست څنګه وکړُو؟ (۱۷) داسې دې ببخی ونۀ شی چې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نه يوه ختمه
شی. مونږ له داسې څۀ طریقه لټول په کار دی چې د بنیامین قبیله ژوندی پاتې شی، (۱۸) خو مونږ دا اجازت نه شُو ورکولے
چې زمونږ لوڼه وادۀ کړی، ځکه چې مونږ په هغه کس باندې لعنت وئیلے دے چې يو بنیامینی له اجازت ورکړی چې زمونږ د
لوڼو نه يوه وادۀ کړی.“ (۱۹) بیا هغوئ ووئیل، ”په سیلا کښې د مالِک خُدائ کلنی مېله زر راروانه ده.“ د بیت‌ایل شمال او د
لبونه جنوب طرف ته او د بیت‌ایل او شِکم په مینځ کښې چې کومه لار ده او نمرخاتۀ طرف ته سیلا دے. (۲۰) هغوئ بنیامینیانو
ته ووئیل، ”لاړ شئ او د انګورو په باغونو کښې پټ شئ (۲۱) او وګورئ، کله چې په مېله کښې د سیلا جینکۍ ګډېدو له راوځی نو
تاسو د انګورو باغونو نه راوځئ. نو تاسو هر يو کس يوه يوه ښځه د هغوئ نه په زور راونیسئ او د بنیامین علاقې ته يې د ځان
سره بوځئ. (۲۲) کۀ د هغوئ پلاران يا وروڼه مونږ له راشی او اِعتراض وکړی، نو مونږ به ورته ووایو چې د هغوئ سره ښېګړه
وکړئ او هغوئ دې ستاسو لوڼه د ځان دپاره وساتی، ځکه چې مونږ ته په جنګ کښې د ټولو سړو دپاره ښځې نۀ دی مِلاو
شوې. او چې تاسو خپلې لوڼه هغوئ له نۀ دی ورکړې نو په دې وجه تاسو ګناهګار نۀ يئ.“ (۲۳) بنیامینیانو هم داسې وکړل، د
هغوئ هر يو کس د هغه ښځو نه يوه يوه ښځه خوښه کړه کومې چې په سیلا کښې ګډېدې او بو يې تلې. بیا هغوئ واپس خپلې
علاقې ته لاړل، خپل ښارونه يې دوباره جوړ کړل او هلته اوسېدل. (۲۴) هم په هغه وخت باقی بنی اِسرائیل روان شول او هر يو
واپس خپلې قبیلې، خپل خاندان او خپل جائیداد له لاړو. (۲۵) په هغه وخت کښې د بنی اِسرائیلو بادشاه نۀ وو. هر چا هم هغه
شان کار کولو چې څنګه يې خوښه وه.

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹